IV. évfolyam, 45. szám 1948 november 5.

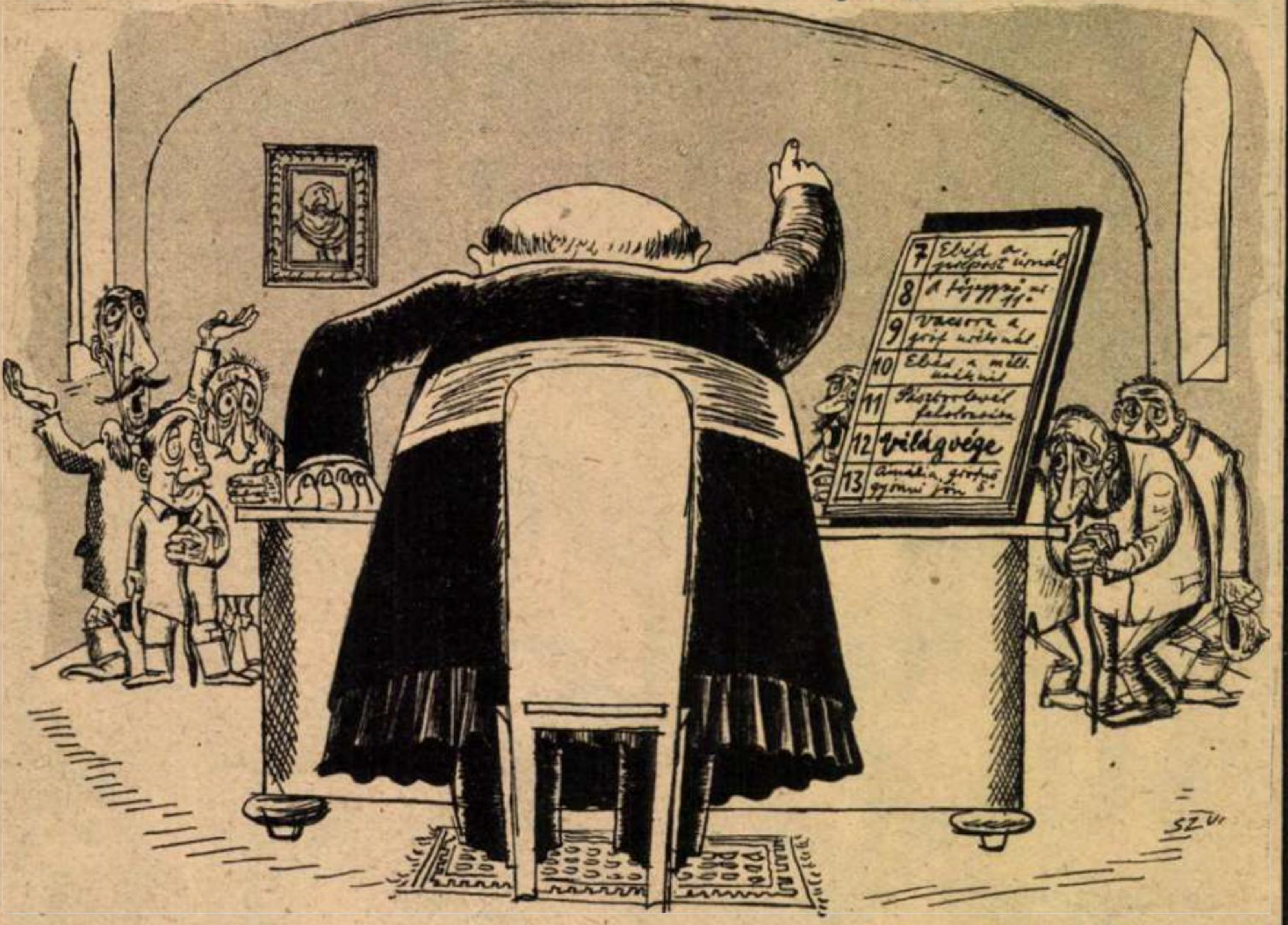
Ludas Matyi

A nagytőke: Mit izgultatok úgy, gyerekek? Az elnök ugyis én vagyok...

70 fillér

Hogyan védekezzünk a világvége ellen?

— Ne szántsatok híveim, még ezen a héten itt a világvége!
— Jaj nekünk! Mit csináljunk?
— Fizessetek elő az Új Emberre.

Drága Pintyőkém!

Még most is meg vagyok hatva ettől az amerikai zsenitől, ettől az Arthur Millertől, aki megírta az „ÉDES FIAIM“ című isteni darabot és Várkonyi Zoltántól, aki előadta és legfőképpen Apáthi Imrétől, aki hibátlanul megrendezte. Nagyon szerény vagyok Pintyőkém, ha azt mondom, hogy évek óta nem volt ilyen maradéktalanul szép színházi élményem, mint az „Édes fiaim“ előadása.

Maga a nyers darab arról szól, hogy még az első felvonás előtt meghal a gépgyáros fia, annak ellenére, hogy öngyilkos lett, ámde a mama, született Bulla Elma (aki életében még nem volt ilyen bullai magaslatokon, akinek minden halk rebbenését tanítani kellene itt is, ott is), visszavárja, bár a másik fia beleszeretett a bátyja menyasszonyába, ámde nem tudja, hogy a papa, aki ártatlanul ült a fegyházban, mert papírtalpú gépeket szállított, tulajdonképpen bűnös, mert csak az üzlet érdekli és nem a pilóták, akik a rossz anyag miatt lezuhantak. A papa, a gépgyáros, szerető fia unszolására főbelövi magát, ami bosszantja a mamát, idegesíti a megmaradt fiút és teljesen elrontja a gyerekek házasságát. Happy end: mindenki boldogtalan, csak a szerencsés fiú és apa lettek öngyilkosok, amitől átmenetileg megnyugszanak.

Ma már köztudomású, hogy térdrehullni szégyen, mégis kénytelen vagyok ezzel a fegyverrel élni, mert Benkő Gyula olyan volt, mint a fiatal Csortos lehetett, akit sohasem láttam. Pataky Miklós, mint főbelövős apa, a Nemzetiből bukkant elő, mint Pallas Athene, teljes fegyverzetben. Ha nem drámát játszott volna, minden mondatát legszívesebben megújráztatta volna a közönség. És ha már itt tartunk, engedd meg Pintyőkém, hogy megdícsérjem a közönséget is (legszívesebben még a jegyszedőket és a székeket is megdícsérném, ha lehetne), mert amikor vége volt a darabnak, senki nem rohant a ruhatárba, hanem sírt és tapsolt és ünnepelt. Ünnepelte a színészeket, a szerzőt és a tisztességes emberek Amerikáját, a Wallaceok országát, amely egy kicsit már van, de nagyon lesz!

Ha lenne helyem, még boldogan venném le a kalapomat Fónay Márta előtt, aki kövér is, tehetséges is mindkét emberfajtát szeretem; Zách Jánosról nem beszélve, mert sovány. Temesi Hédiről elhittem, hogy vőlegénye már a darab előtt öngyilkos lett. Béke poraira.

Tanulság: Annyira a darab hatása alatt voltam, hogy előadás után legszívesebben az első villamos alá ugrottam volna, de már sötét volt. És fájt a szívem.

Szervusz. Csak mondom, hogy tudd:

Királyhegyi Pali

Kulák támad, kulák bánja

— Idefigyeljen, János gazda, ha nem vet, akkor elveszik magától a földet!
— No, de ha elveszik, akkor hová vessek?
— Akkor magára vessen.

„Szív küldi szívnek mérgesen“

Egy üzletember szerény, de elgondolkoztató kezdeményezése.

A napokban a következő táblácska jelent meg a Máj-utca 24. számú ház kapujában:

SZIV KÜLDI SZIVNEK MÉRGESEN
Iroda: I. 4.

Kutveisz Géza dr, az iroda mozgékony tulajdonosa készségesen állt saját munkatársunk rendelkezé-

sére és röviden vázolta az új vállalat célkitűzéseit.

— Köztudomású — kezdte beszámolóját —, hogy a magyar Rádió „Szív küldi szívnek szívesen" műsorszáma milyen hallatlanul népszerű a hallgatók körében. Minden nap leforgattatják egymásnak a hallgatók a kedvenc hanglemezeiket. Az jutott az eszembe, hogyha egy olyan műsorszám népszerű, amely az egymást szerető embereket érdekli, akkor mennyivel népszerűbb volna egy olyan, amely az egymást utáló emberek szolgálatában áll. Ennek a gondolatnak a jegyében nyitottam meg magánkezdeményezésemre a „Szív küldi szívnek mérgesen" irodát. Saját, kis, válogatott tehetségtelen zenészekből álló zenekarommal és kibírhatatlan hangú énekeseimmel bármelyik magyar állampolgár kérésére, csekély díjazás ellenében felkeresem az ügyfél haragosát és eljátszom ablaka előtt, az udvaron vagy a gangon a megrendelt számot...

Kutveisz dr. kérésünkre a kartotékok közé nyúlt és néhányat kivett közülük.

— Negyed egykor Úttörő indulókat kell játszanom a Szent Lukács gimnázium volt igazgatójának az ablaka alatt. Pasaréten egy magánvilla kertjében három óra után elszavaltatom a „Döntsd a tőkét" c. költeményt, negyed ötkor pedig „A haja szőke volt mint

színarany kalász..." énekeljük egy fiatalembernek, akinek kihullott a haja...

— Bravó! És hogyan tudják ezt a rengeteg számot betanulni?

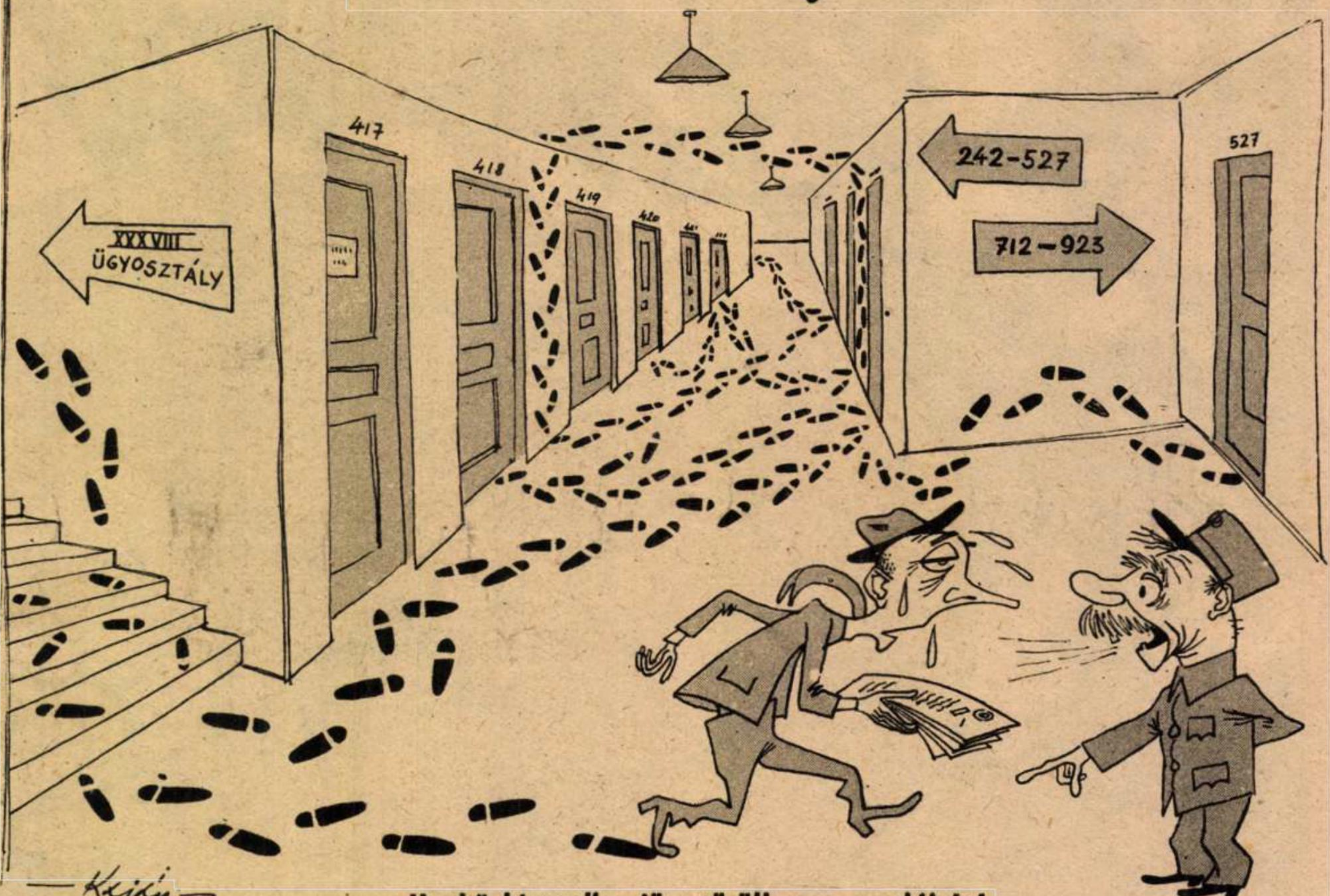
— Nincs olyan sok...

— Mégis, milyen számokat rendelnek az emberek a legszívesebben egymás bosszantására?

Kutveisz pár pillanatig gondolkodott.

— Azokat — felelte —, amelyeket a Rádióban a „Szív küldi szívnek szívesen" műsorszámnál hallanak...

A bürokrácia nyomai

— Ha közhivatalba jön, törölje meg a lábát!

Kis emberek közelről

Clay tábornok

Clay tábornok egyike a legkeményebb és legedzettebb amerikai katonáknak. Minden nélkülözést kibír. Az egyetlen kivétel a saját nélkülözése, dehát egy hibája minden embernek lehet.

Clay tábornok jószívűségére jellemző ez az apró epizód:

A tábornok egyik sétája alkalmával egy nyugati övezetbeli lakossal találkozott, aki épp a füvet rágta éhségében.

— Mit csinál itt, Herr miszter? — szólította meg a tábornok.

— Legelek — felelte az ember.

— Szegény ember — mondta meghatottan a tábornok. — Nö, nem bánom, legeljen még öt percig, legfeljebb a lovainknak majd kenyeret adunk.

A 7 legkedvesebb vicce

A Vígszínház egyik igazgatójától megkérdi valaki:

— Jónak találja a Companeez-darab címét: „Estére jóbarát érkezik?“

— Jónak jó — feleli az igazgató. — Csak mindig a potyajegykérők jutnak róla eszembe...

Mindenki tanul...

Ellenőr: Maga ott a lépcsőn! Mondja meg, mi az értéktöbblet?

Az Operaház plakátja a legközelebbi Lohengrin-előadásra

Csend, rend, figyelem,
Aki tapsol, megverem.

Klemperer.

Ő ne tudná szegény?

— Olvastad Alfréd a nők egyenjogúságáról szóló rendeletet? Remélem, tudod, mit jelent ez?!

Szelíd ragadozók

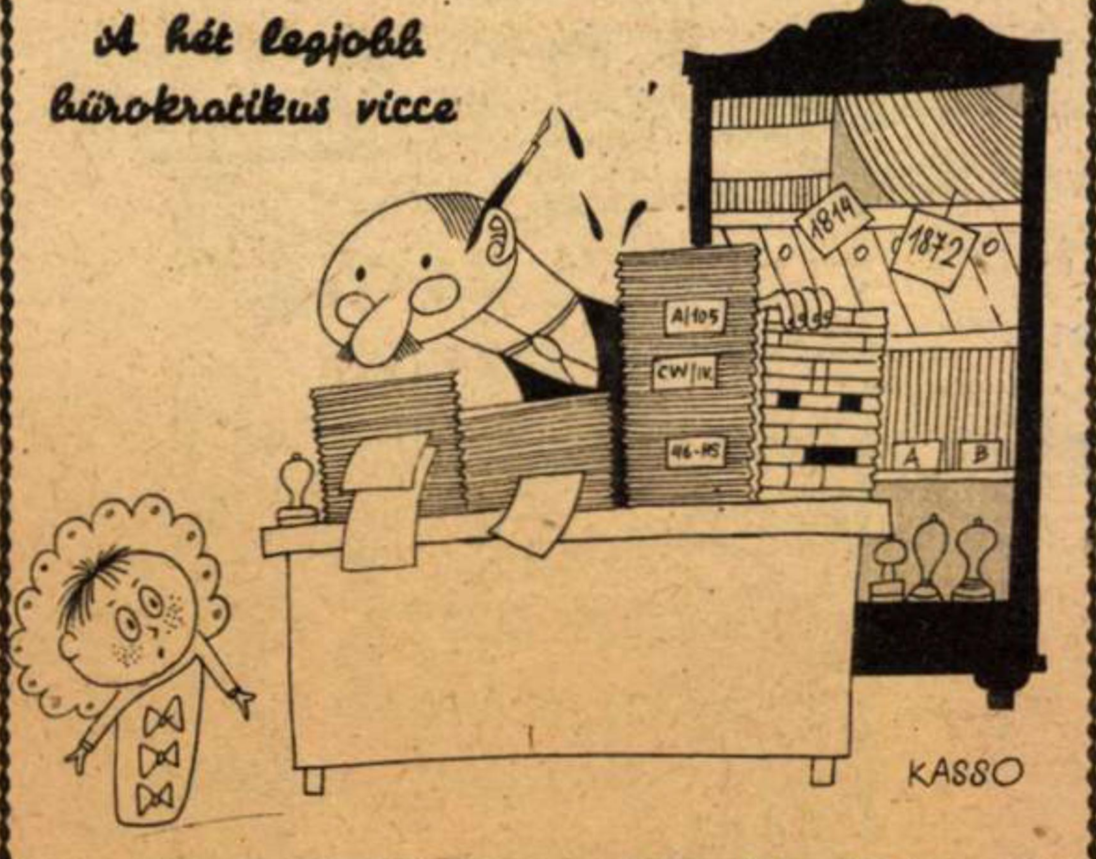
— Ne félj kicsikém, nem bántunk!

Sok aktatáskát felejtenek a villamoson

— Hát ez micsoda, kalauz úr?
— A Beszkárt újítása. Nem kell elveszteni a saját aktatáskáját, vannak kocsijaink már előre elvesztett aktatáskákkal!

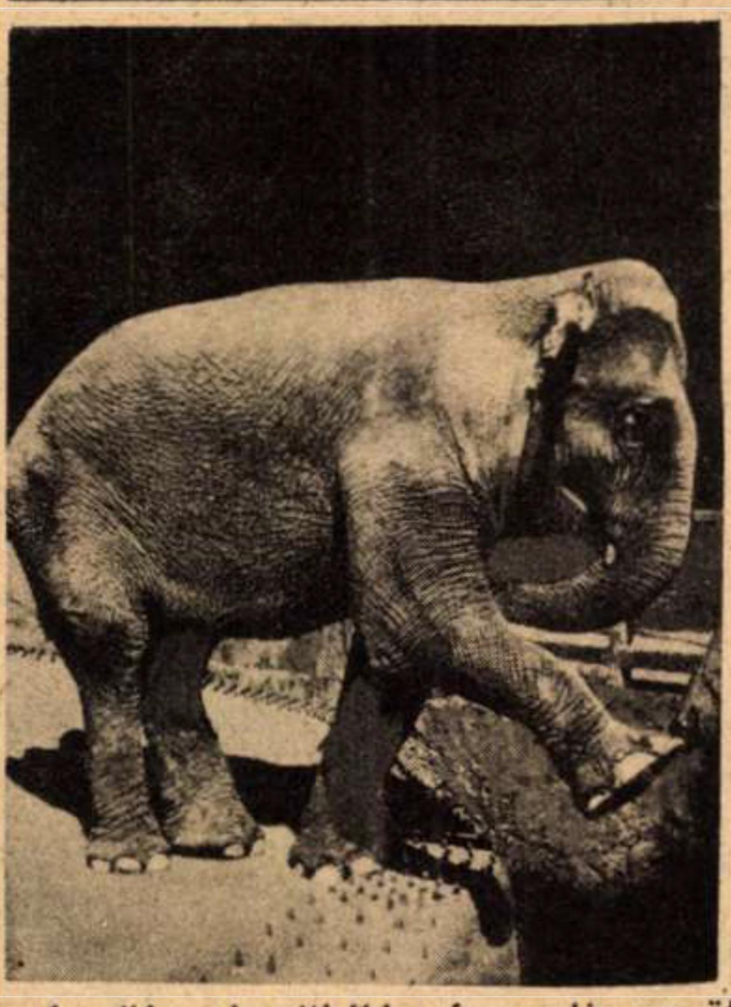
A hét legjobb bürokratikus vicce

— Apuka küdött, hogy a házasságlevelemhez már most kezdjem az iratokat beszerezni.

KÉPTELEN MAGAZIN

A BÁRGYUSÁG NEM BOSZORKÁNYSÁG

A világ legritkább fenevadja az ötlábú tengeri elefánt. Az itt látható példányt a Bering-szorosban fogta ki egy kalmük sporthorgász. Az állat tizenkétéves korában, az első párzás után veszti el ötödik lábát. Képünk az ötlábut tizenhároméves korában ábrázolja.

Prof. Zwikkauer, a híres londoni műtősebész szerény állatkísérletekkel kezdte a nemi hovatartozandóságot megváltoztató operációit. Ma már játszi könnyedséggel alakít bármely élőlényt, halat, embert vagy boszorkányt az erős vagy gyenge nem tagjává. Képünk egy férfivá operált boszorkányt ábrázol.

Nagy emberek kis mondásai

A szerelem 20 és 30 év között olyan, mint a kukoricakása, 40 és 50 év között olyan, mint a ribizlibokor 70 és 80 között pedig olyan, mint a Niagara, napfelkeltekor.

(Lao-Tse)

Egy kínai egy copf,
Két kínai, két copf,
Három kínai, három copf.

(Einstein)

Dohányozni csak az előcsarnokban szabad!

(Goethe)

Könnyebb egy hajónak zátonyra futni, mint egy zátonynak hajóra futni.

(Névtelen svéd bölcs a Kr. e. VII. századból.)

Hogyan vegyünk ki pulykából zsírfoltot? Először langyos vízzel átöblítjük, szappanforgáccsal átdörzsöljük (nem pipereszappannal!), enyhe ammóniákszódás oldattal átmossuk és félmeleg vassal átvasaljuk.

Hogy együnk csokoládét otthon? 1. Eltávolítjuk a csokoládé felületéről a külső burkolópapirt. 2. Ezután gondosan lehántjuk a sztaniolt. 3. Letörünk egy szeletet és óvatosan a szánkba helyezzük, s amikor elolvadt, lenyeljük. 4. Ezután a csokoládé megevettnek tekinthető.

Hogyan szoktassuk le a csecsemőt a mértéktelen dohányzásról? Sok anya ilyenkor erőszakkal veszi el csecsemőjétől a füstölnivalót. Ez nem helyes. Nézetünk szerint elég, ha a baba ujjait Harmónia-dohánnyal átdörzsöljük.

Halenyvből ébresztő. Másfél uncia halenyvet teljes erővel az alvó pofájába vágunk. Ha erre se ébred fel, akkor hívjuk a halottkémet.

Különös ügyben mondta ki a válást a traszjordániai semmitőszék. Miss Desmona il Gugyerach, a neves akrobatanő elhatározta, hogy megjavítja a kézenállás 32 év 1 perc 15 másodperces világrekordját. Képünk a hatodik év utolsó perceiben ábrázolja. Férje eskü alatt vallotta bíróság előtt, hogy képtelen akárcsak az országos rekordot is bevárni.

Halkan, tompítottan szűrődik ki a zene a szomszéd szobából, de nem hallja. A sötétkék éjszaka meglebbenti fátylát, bársonyosan végigsimítja a bőrét, de nem érzi. A hold talán még sohasem ontott ennyi ezüstpikkelyt a szökőkút csobogó vizére, de nem látja. Csak nézi a sötét kertet, amelyben árnyak mozognak és az azurszínű szemek lassan megtelnek könnyel. Miért?... Miért?...

(Ez a kép és aláírása nem paródia. Szórólszóra vettük át a Képes Magazin 1948 október 22-iki számából.)

ILLETÉKES egyházi helyen

szerzett értesüléseink szerint az egyház és a demokrácia közti megegyezésnek immár csak elvi akadályai vannak. Most már csak az van hátra, hogy a demokrácia teljesítse az egyháznak alábbi feltételeit:

1. A köztársaság közfelkiáltással alakuljon át apostoli királysággá, Habsburg Ottóval a címszerepben. Ugyanekkor megindítandó a jogar-, országalma- és hermelingyártás.

2. A baloldal felszámolandó. Irmag is. Supka is. Meg a Zsolt is. Parragi maradhat.

3. A földreform során felosztott egyházi birtokok szétosztandók a szegénypüspökségek között. A nem egyházi birtokok szintúgy. A többi meg pláne.

4. Kormánydeklaráció, hogy a majom nem az embertől származik, sőt éppen ellenkezőleg.

5. Az összes állami iskolák egyházi kezelésbe mennek át. Az állami tanerőket az egyház átveszi. A fizetésüket is.

6. Schlachta.

7. A felsőház összehívása, a jobbágyság visszaállítása, az aranybulla életbeléptetése és a pogány főurak legyőzése.

Aminek nem szabadna lennie

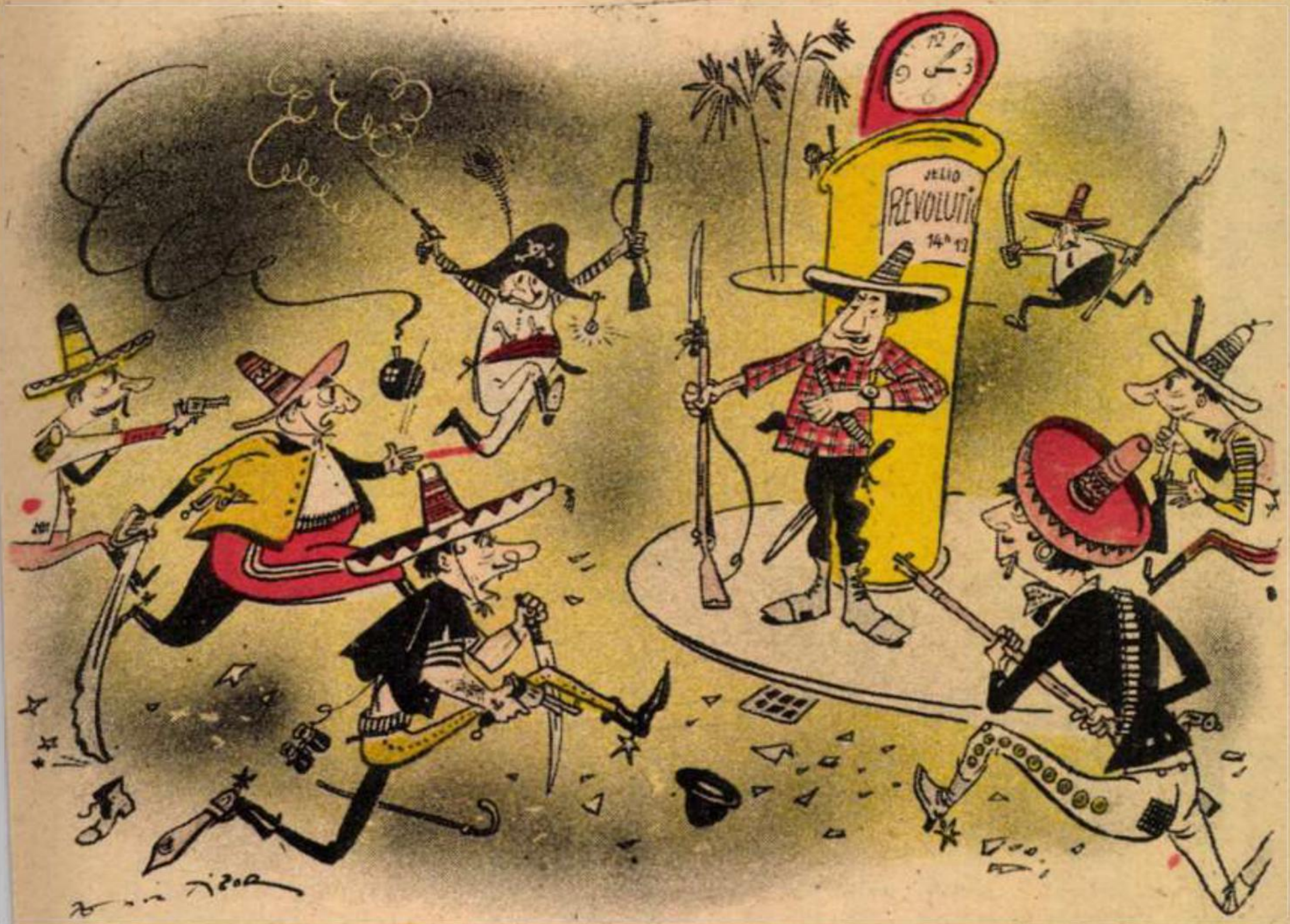
ELVESZTETTE

Mandzsuriában a Mukdenjét egy szegény kínai diktátor. Kéri a jóembereket, hogy juttassák vissza, különben főnöke, Uncle Samu elbocsátja állásából.

CSANG-KAI-SEK
Visszavonulás-utja 28.

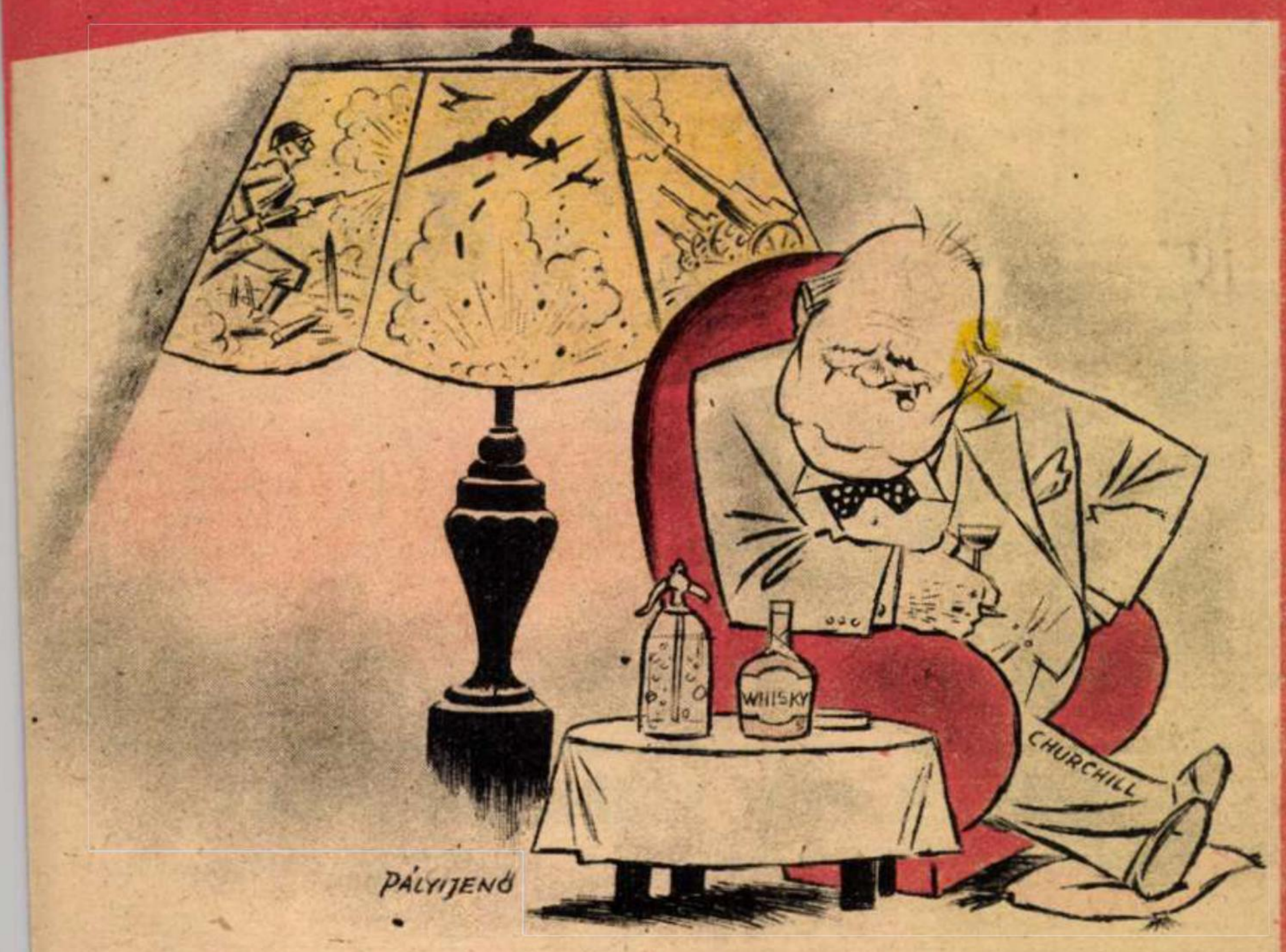
KÜLFÖLDRŐL JELENTI A *Ludas Matyi:*

Valahol Paraguayban

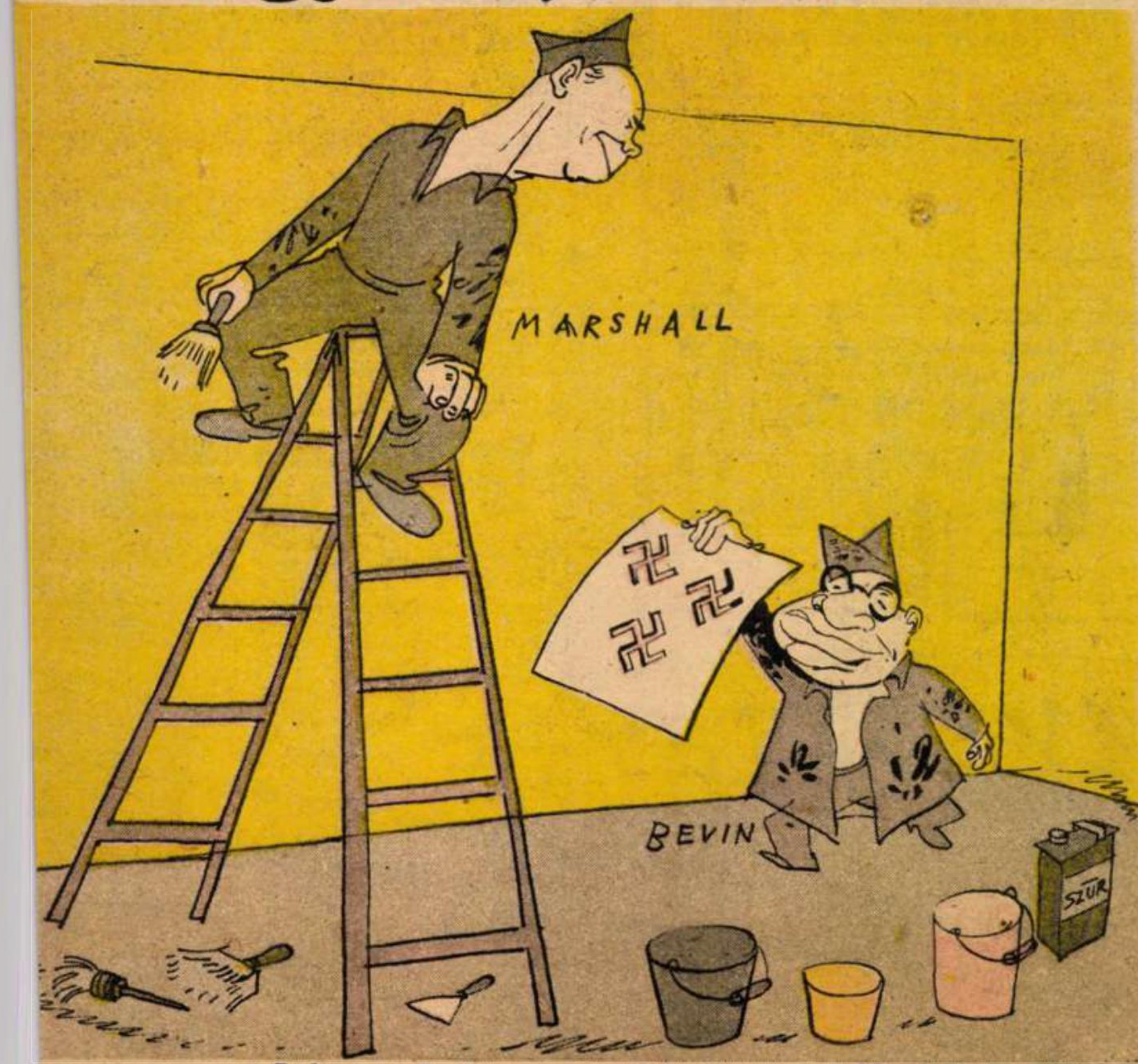
— Kár szaladni szenyórok, a forradalom már egy negyedórája véget ért, a következő meg csak egy félóra mulva kezdődik.

Egy békés sarok Mr. Churchill lakásán

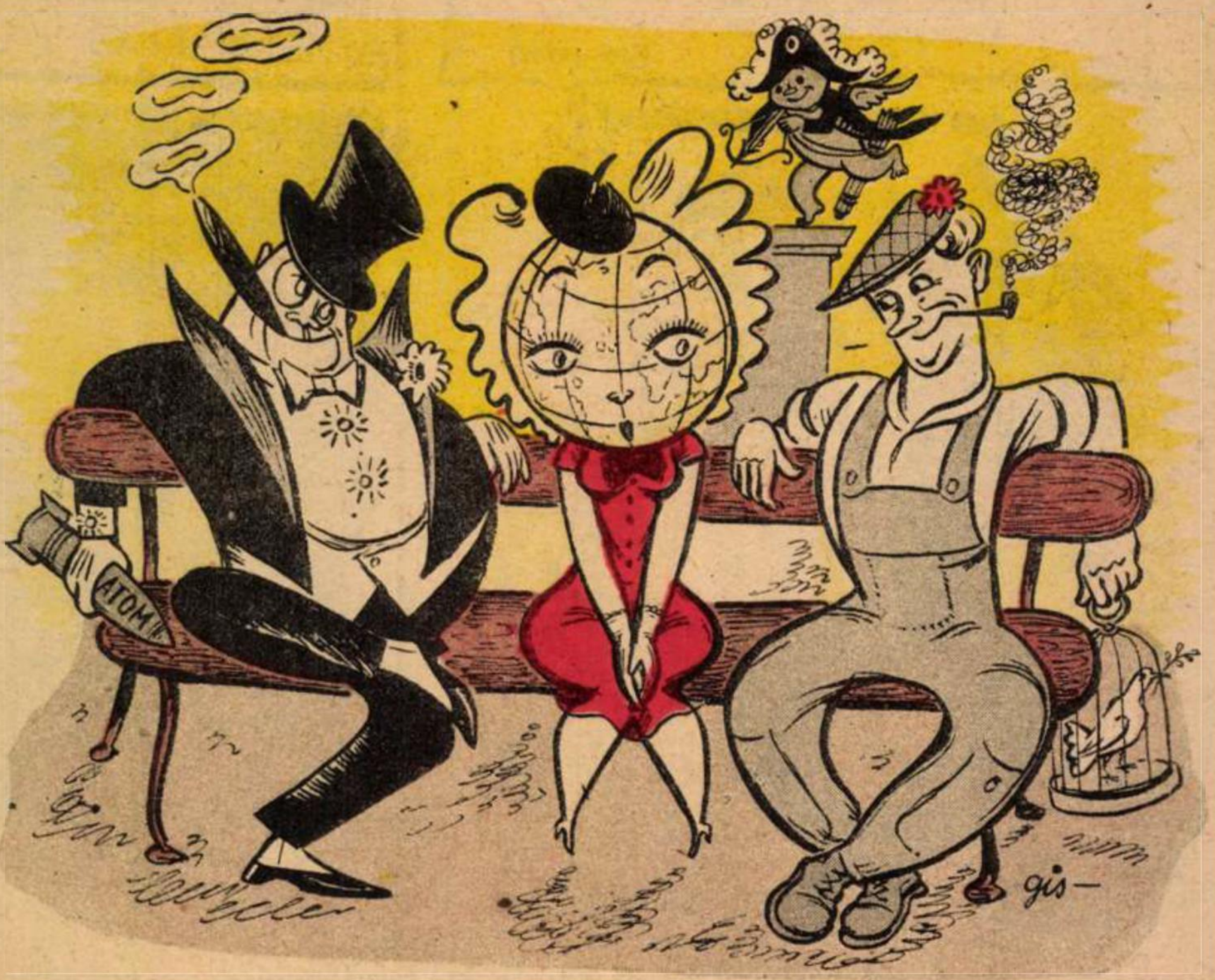
— Hiába, emellett érzem magam a legjobban!

Vigyázat, másolva!

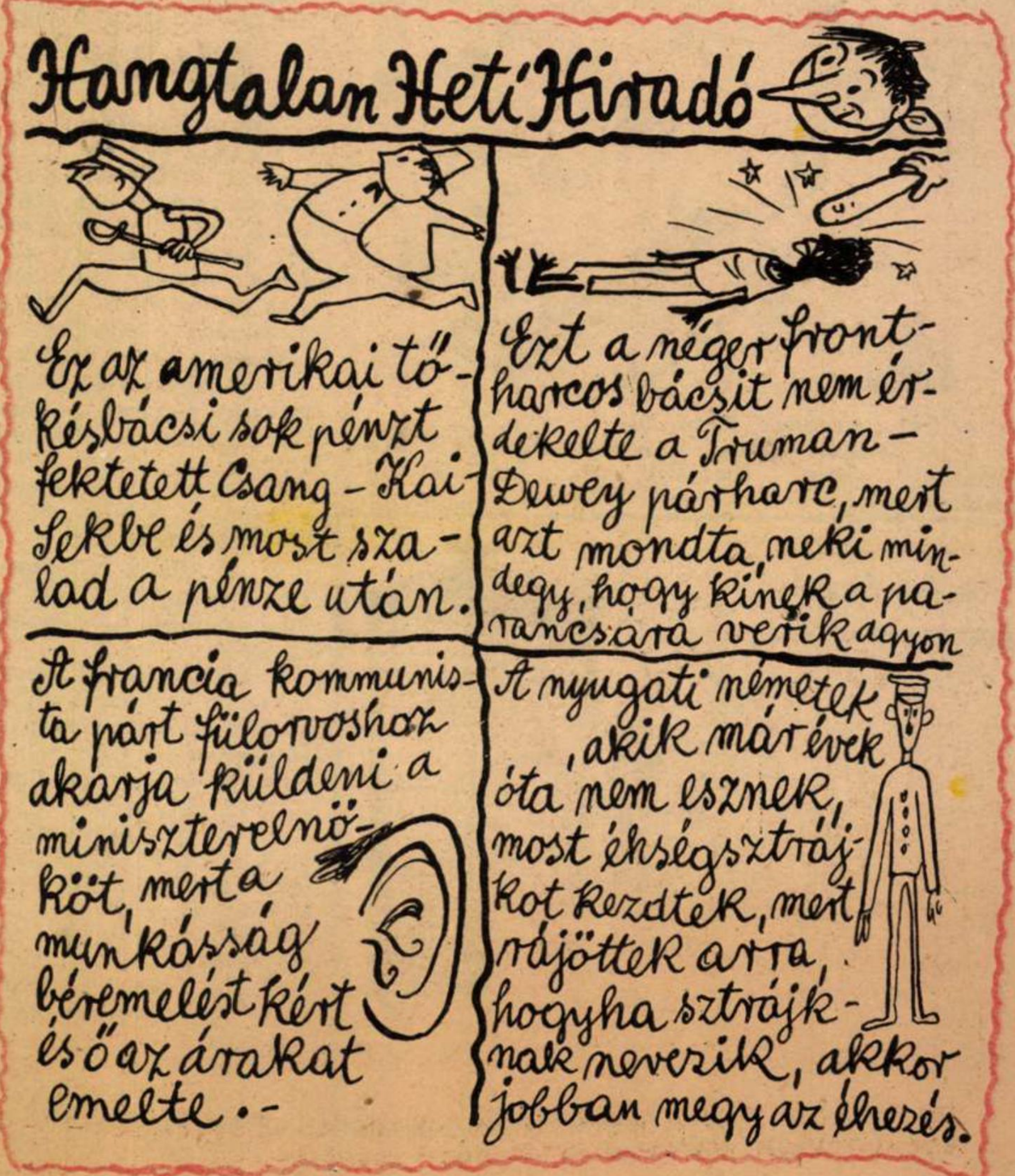
— Jól van, Ernie, most add ide a sablónt!

A világhelyzet

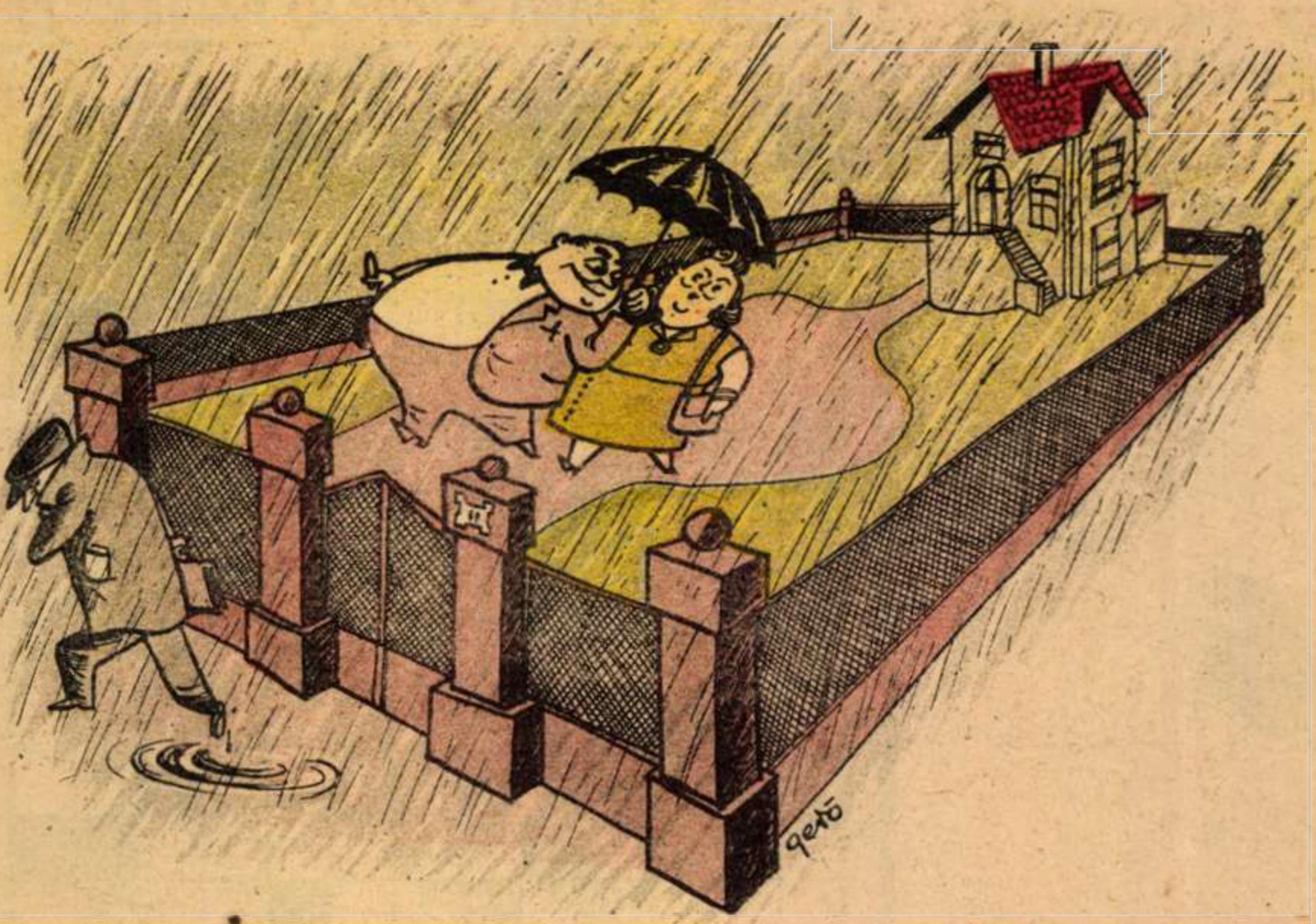

A két Aladdin és az ő csodalámpájuk

Erre születni kell

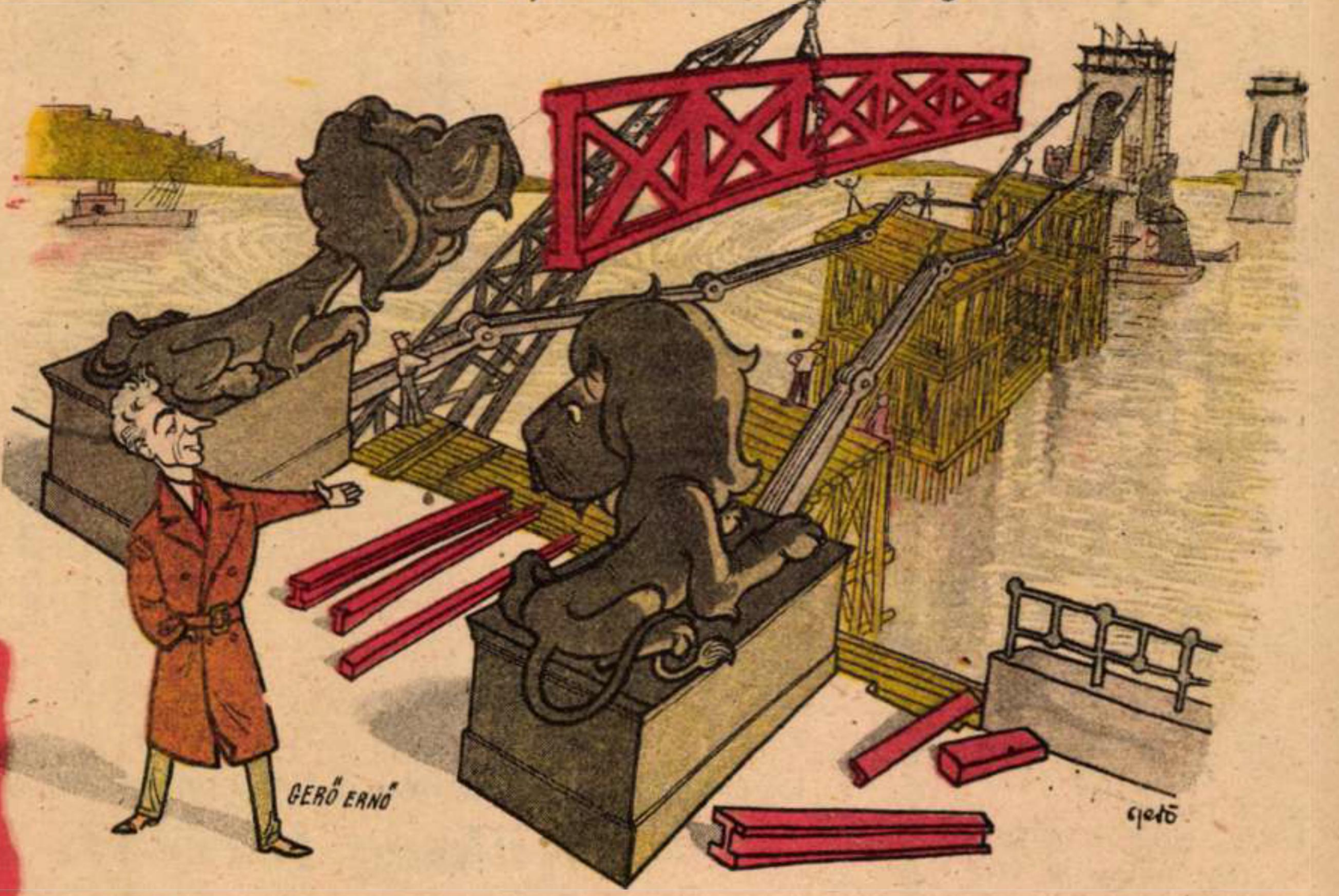

— Mit tudják, kérlek, azok a prolik, hogy milyen nagyszerű érzés az embernek a saját esőjében sétálni.

BELFÖLDRŐL JELENTI A Ludas Matyi:

Beemelték az új Lánc-híd budai főtartóit

Gerő: Mi az megfordultak az oroszlánok?
Oroszlán: Már bocsánatot kérünk, ezt nekünk is látni kell!

Feketéző kereskedők jelszava: BORITSUNK FÁTYOLT A PULTRA!

Novemberi idill

— Forró a maróni!

A százötvenedik falut villamosították

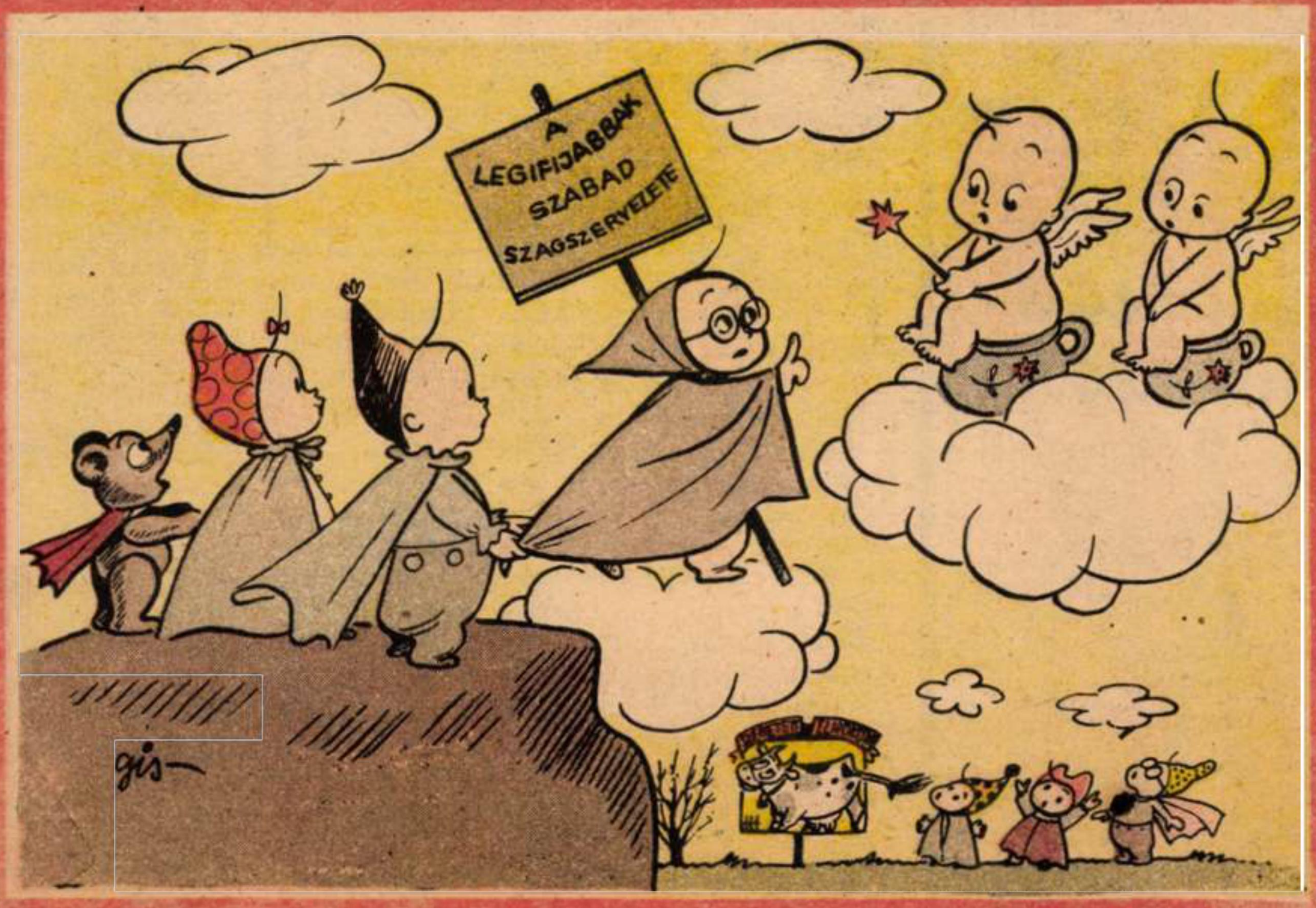
Karczag államtitkár: Kossa elvtárs, ilyennek képzelem a háromszázadik villamosított falut…

„Dolgozók az iskoláért!"

— Na, te mivel járulsz hozzá Pistike, az iskolád ujjáépítéséhez?
— Egy rajzszöget hoztam a tanító bácsi székére.

Egységben az erő

A legifjabbak felszólítják égi kollégáikat, hogy szervezkedjenek, mert egy béke-angyal egyedül gyenge.

Amerikai választási híradó

Cincinnati

Kedves epizód zajlott le az elektorválasztáson. A szavazóhelyiségből kijött egy vidámtekintetű öreg bácsi, a fülén vekkerórával a hajában libatollal, egyik lábán lakkcsizmával, másik lábán fasaruval.

— Kire szavazott, kedves bátyám? — kérdezte tőle munkatársunk.

— Én Deweyre és Trumanra szavaztam — felelte bizalmasan az öreg.

— Mind a kettőre? Hogy lehet az? — kérdeztük meglepődve.

— Úgy, — felelte a kedves öreg úr, — hogy én a cincinnatii elmegyógyintézetből jöttem szavazni, én bolond vagyok.

— És a többi bolondok? — kérdeztük érdeklődve.

— Azok csak az egyikre szavaztak.

Tallahassee

A tallahassee-i Main Streeten egy néger összeveszett egy fehér emberrel. A vita során a néger felháborodva kiáltott rá a fehérre:

— Velem beszél így, aki a választások alatt még a Truman szemében is embernek számítok?!

Üzlet az üzlet?

Kucsera elhatározta, hogy hirtelen meggazdagszik. Iparengedélyt váltott és üzletet nyitott. A bolt meglehetősen kihalt vidéken volt és ez rányomta bélyegét a látogatottságára. Néhány heti nyitvatartás után egy barátja megkérdezte, hogy megy-e az üzlet:

— Nem tudom, felelte Kucsera —, mert eddig még nem volt benn senki.

Ausztria kábeldobok után egy rakomány zsilettpengét kapott Marshalltól

— Gyerekek, aki nem eszi a kábeldobot, az nem kap zsilettpengét!

Szükség törvényt bont

Moch belügyminiszter: Őrmester! Szükség esetén Thorezt le kell tartóztatni!

Őrmester: Miféle szükség esetén?

Moch: Ha újabb dollárokra lesz szükség.

Központi fűtés.

Ez év augusztus 7-én, — mikor olvadt a körúton az aszfalt és Podlubka Géza a földszint 2-ből hőgutát kapott a jégszekrényben, — Kana-

vász Ede házmegbízott este 9 órára lakógyűlést hivott össze, a központi fűtés ügyében.

Négyen jelentünk meg összesen, úgylátszik a Bölény-utca 16. lakói egyöntetűen meg voltak győződve arról, hogy az idén nem lesz tél.

— Mélyen tisztelt lakótársaim — kezdte a beszédét a kapu alatt a házmegbízott. — A közelgő tél és a tavalyi tapasztalatok arra késztettek, hogy...

Ekkor érkezett meg Kendefi, a nyugállományú folyamőr-zenész, komor arccal, forintos fagylalttal a kezében és minden képzeletet felülmulóan izzadva. Meghökkent és megállt.

— ...tavaly háromszor kellett leállni a fűtéssel — csengett a házmegbízott hangja, — mert az igen tisztelt lakótársak nem voltak hajlandók előre...

Kendefi komor arca felengedett, hosszan, de roppant unintelligensen elröhögte magát, vagy húsz fillér árát lenyalt még a fagylaltból, a többit

ostyával együtt hanyag mozdulattal az ingébe dugta, hátul a gallérja mögött, és izzadva beszállt a liftbe.

Az első eredménytelen lakógyűlés után a fáradhatatlan Kanavász körözvényt bocsátott ki, hogy szobánként 280-ért, négy részletben, dorogi darát a MASz-tól, stb. stb....

— Ismerem jól ezt a trükköt, hol van még a tél? — mondta Hufnágel, az öreg vasgárdista a III. 6-ból, — az én pénzem nem forgatják három hónapig kamatmentesen. Itt nem fognak kolhozt csinálni! — kiabált a folyosón és a körözvényt vivő házmester fülére csapta az ajtót.

Egyedül Hönigné fizette be az első részletet, de harmadnap ő is visszakérte a pénzt, mert társbérlőjével összeveszett és úgy festett a helyzet, hogy az esti verekedések annyira átmelegítik őket, hogy fűtésre az idén nem lesz szükség.

Viszont befizette a pénzt Keserü Vince,

aki Dunaharasztin lakik, de gyengéd szálak fűzik a IV. em. 7-ben lakó Kovácsnéhoz. Fizetett továbbá kutyás Tódor, akinek a lakásában ugyan nincsenek radiátorok, de állítólag a falból kiálló cső-csonkok kellemes meleget árasztanak és kitűnően lehet rajtuk zsebkendőt szárítani.

Nagyjában ez volt a helyzet a mult hét péntekéig, amikor a próbafűtésnél szétrobbant a kazán és a melegvízcsapból egyszerre csak hideg, rozsdás olaj csurgott a haját mosó Kendefiné fejére, aki ordítva kiszaladt a folyosóra és két óra hosszat szidta a házmegbízottat.

Azután a feldühödött lakók gyűlést tartottak, ahol Hufnágel nyíltan kuláknak bélyegezte meg Kanavászt és Hönigné az osztályharc kiéleződéséről beszélt a lipótvárosi társbérlők között. Küldöttség ment a házmegbízotthoz, hogy megverje, de az eltorlaszolta ajtaját.

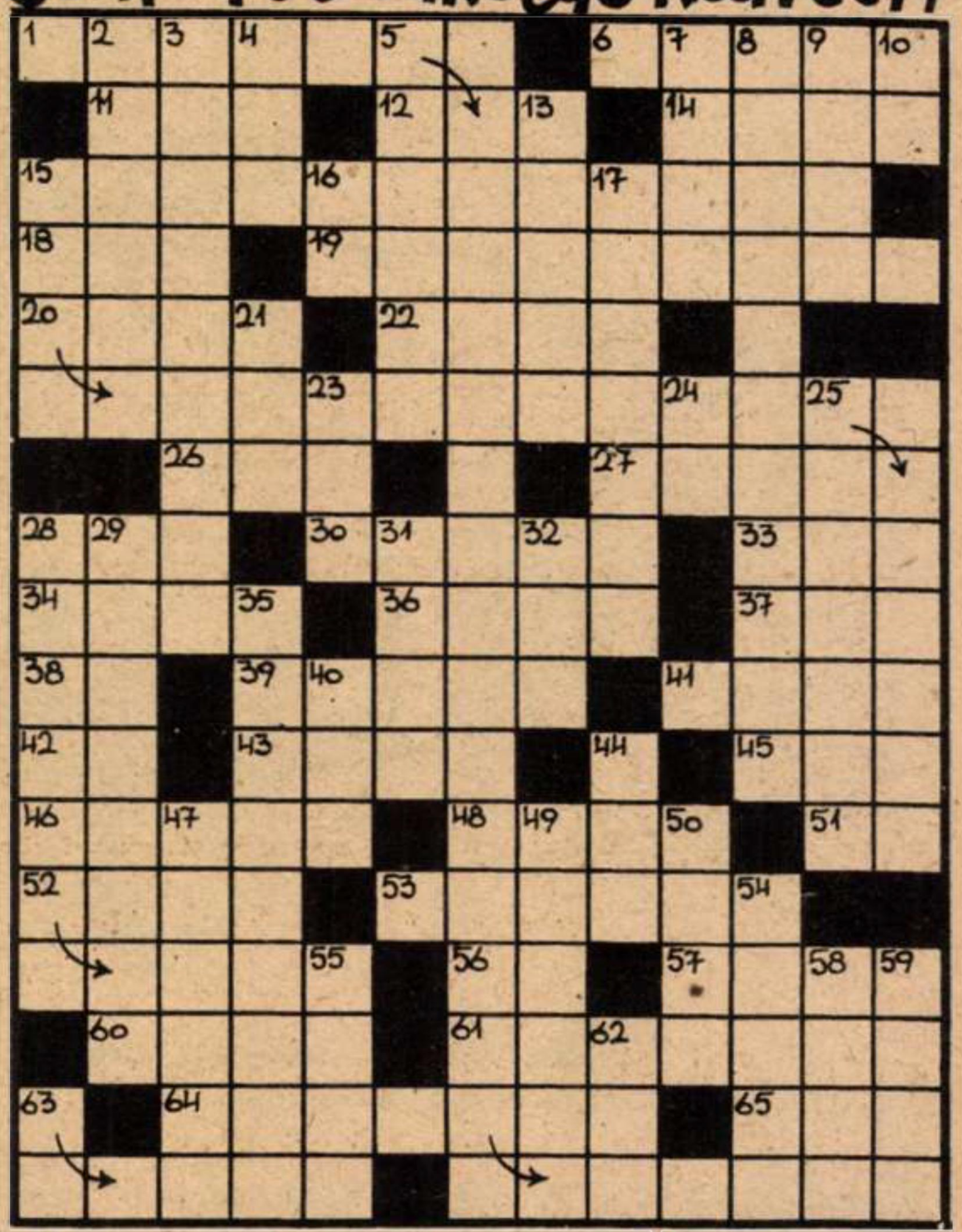
Egyedül Kalmárné mosolygott sunyin, ugyanis ő 2 év óta palackos gázzal fűt, könnyen nevet, bol-

dog ember: a férje a MAORT-nál szabotőr.

Kánya Zoltán

Csak a szórakozás kedvéért

Mérges vélemény a nőkről a vízsz. 1., függ. 15. és függ. 28. sorokban.

VÍZSZINTES:

6. Fővárosi
11. 551, római számmal
12. E. N. S
14. Penetráns illat
15. Sportág
18. Szemkötő szalagja
19. Operaénekesünk
20. Az ő kezében
22. Eladás, angolul
26. Régi súlymérték
27. Ruhát tisztít
28. A hajó része
30. Gummicső
33. É. D. N.
34. Híres lóversenyek színhelye
36. Piszok
37. Soha, németül
38. Erős, mássalhangzói
39. Nem hátrány
41. Fejtartó
42. Utazó, páros betűi
43. Észak, idegen nyelven
45. Részben szünik (!)
46. Argol férfinév (Jakab)
48. Bibliai aranyország
51. ó S
52. Vissza: béke, latinul
53. Nem idevalósi
56. Hadirokkant, rövidítve
57. Hadisten
60. Katekizmus
61. Mithológiai alak aki nőül vette anyját
64. Olasz város
65. O. G. S.

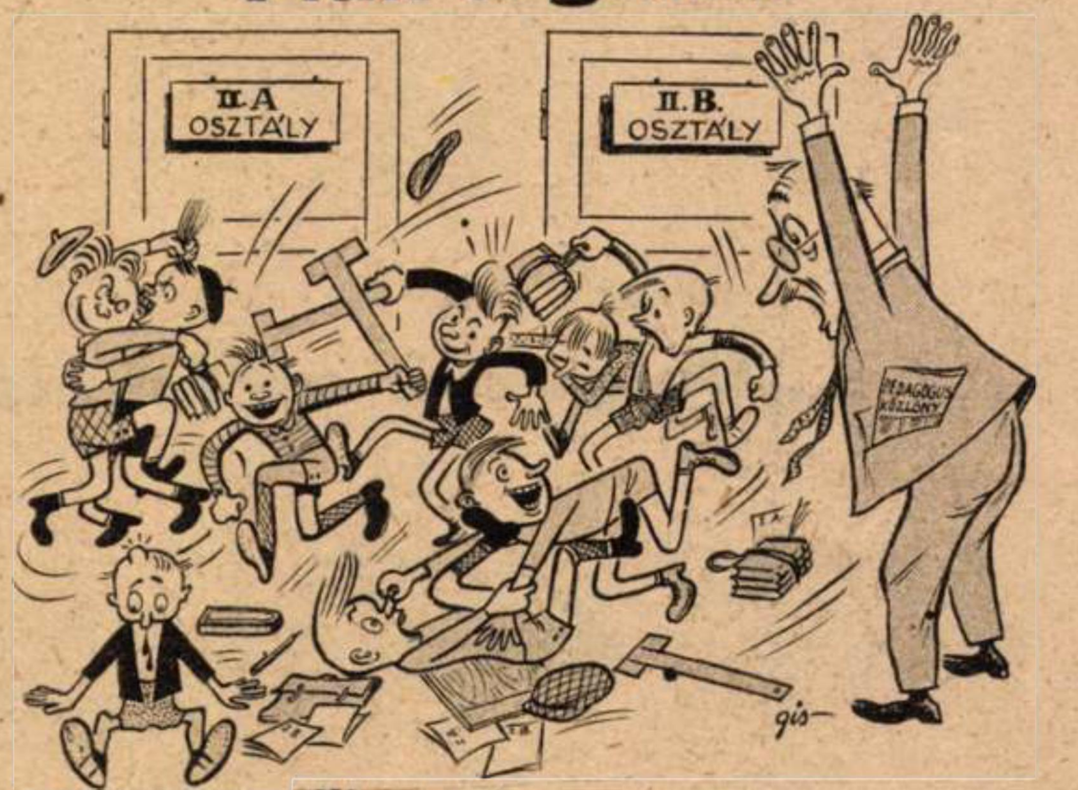
FÜGGŐLEGES:

2. Zsidó istennév
3. Igaza van!
4. G i o
5. Kacagj, Bajazzó!
7. Alkonyatkor
8. Századeleji megszólítás volt ifjú hölgyek levelein
9. Visszaásat
10. Határrag
13. Pereme (ék.-hiány)
16. A francia köztársaság rövidítése
17. A vándorló magyarság egyik átmeneti hazája volt
21. Menyasszony
23. Azonos betűk
24. Ötvenegyes
25. Cigarettapapír-márka volt
29. Bóbiskolnak
31. Igavonó állat
32. L. S. Y.
35. Dinamó
40. .. : Angeles
44. Folyékony
47. Visszafojtja .. : a szót
49. Férfinév
50. Döntetlen (játszma)
54. Nem az árnyékban
55. Decemberi
58. Kárpitoskellék
59. Azonosak
62. Német névelő
63. Öreg — oroszul

Legutóbbi rejtvényünk megfejtése:

V I D D A M I K O R
A D I E U E R E G E T
S É R É A C Á R F A L
S Z E R E N C S É S P E
I D I O S K N E I F
S F E N D E R U
R E I M E M K H R
É G N E K T E L E P
G Y A K R A N S Z E R E N
E L K É R A N E R C
K E E Z Á N N U S
E V L S Z I D E
V I D R A S I O N A
É L E N D E L K E Z N I
S Á R G I R O M O N D
G O R O V E S É R I E
M A L A G A R D E M

Fiúk a gáton

— Mi van itt, gyerekek?

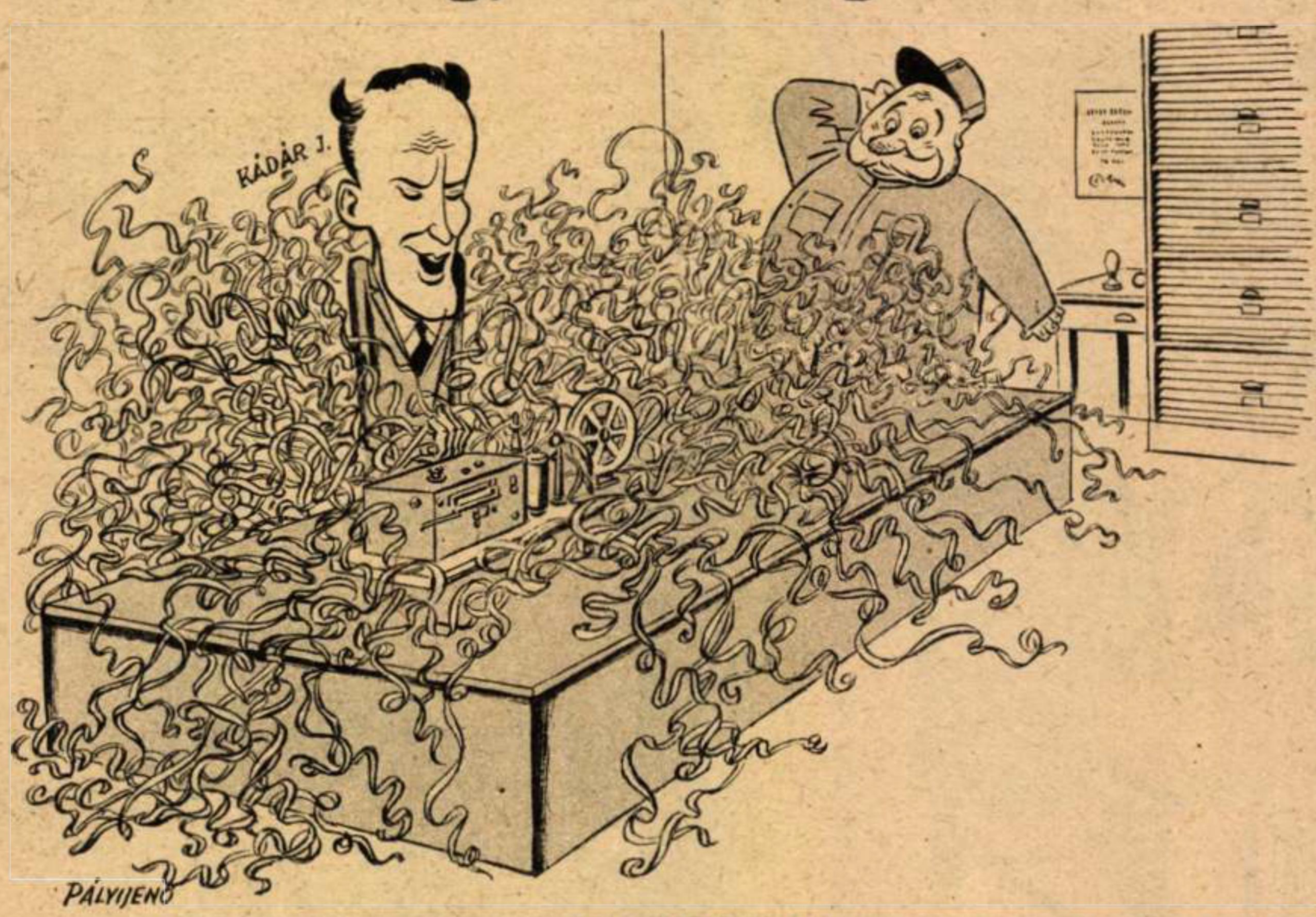
— Osztályharc!

Jobb későn, mint soha

ALTISZT: Nem szép magától, hogy nem várta meg a végzést!

Csak így lehet megoldani

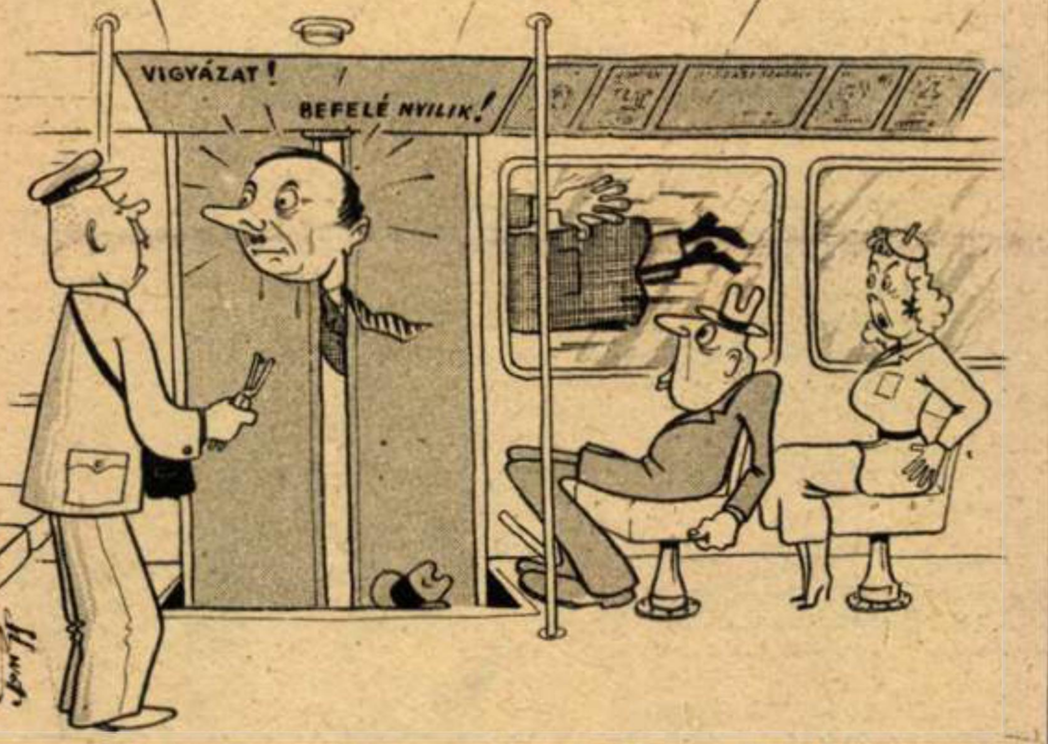
A Mindszenty uszítása ellen tiltakozó táviratoknak olyan özöne érkezett és érkezik a belügyminisztériumba, hogy a posta a dolog leegyszerűsítése végett külön távírókészüléket szereltetett fel a minisztériumban.

ELÉGTÉTEL

Egy filmrendező és az operatőrje kiment a napokban Obudára, hogy régies hangulatú utcácskákat keressenek készülő filmjükhöz. Munkájuk végeztével betértek egy kiskocsmába. Szerettek volna gyorsan megebédelni, a pincér azonban hosszasan várakoztatta őket. A rendező kiszólt a söntésbe a kocsmárosnak: mi lesz hát? mikor jön már az a pincér?

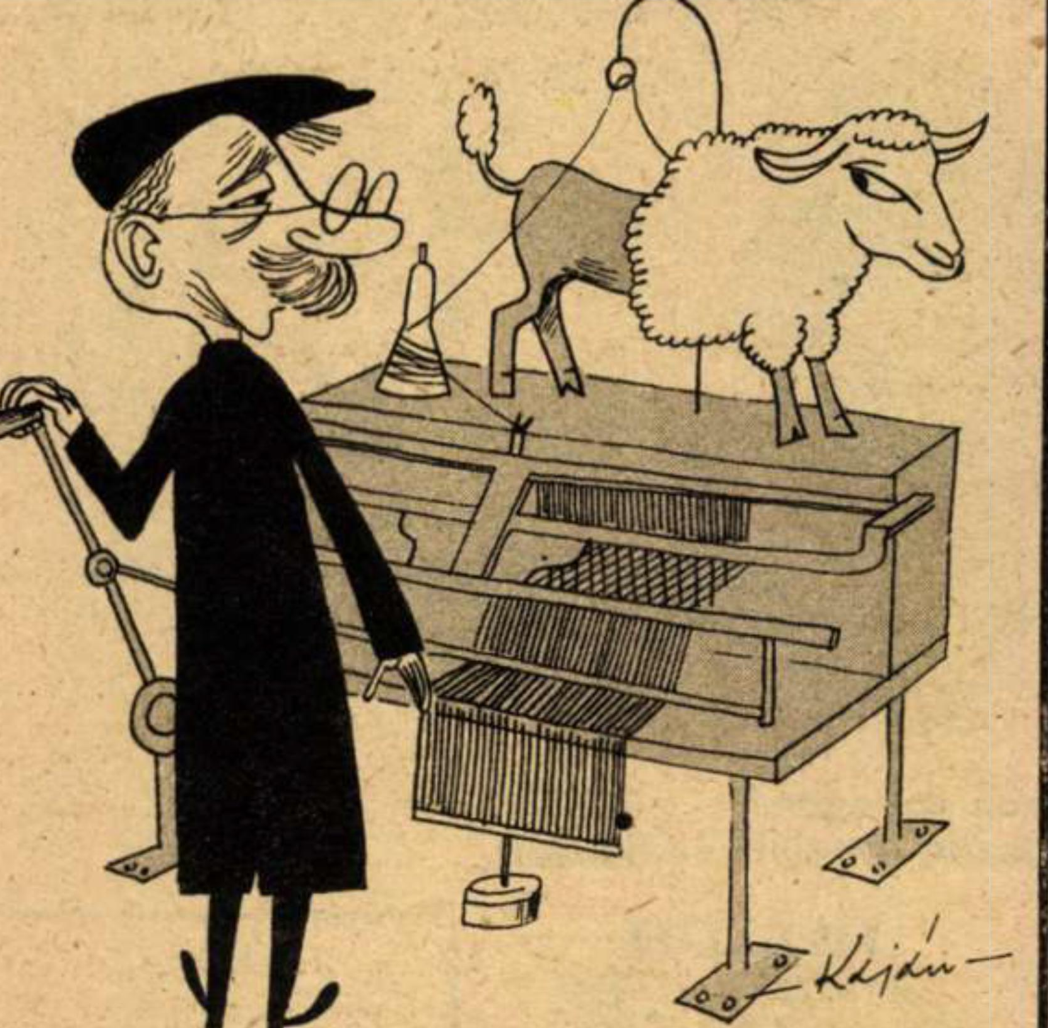
— Azonnal intézkedem, kérem — nyugtatta meg őket a kocsmáros, aztán táripakodott az elősiető pincérre: — Lajos! Micsoda dolog ez?! Mit fog maga csinálni vasárnap, rumliban, ha két vacak vendéget is ilyen keservesen szolgál ki?

Autóbuszon hátul a felszállás

— Furcsa ember uraságod! Nem elég, hogy rossz helyen száll fel, még hagyja, hogy ötvenszer kérjem a jegyet.

EGY MUNKÁSUJJÍTÓ

Megrövidítik a marathoni futás távját

CÉLBIRÓ: Fiuk, szaladjatok vissza két kilométert, ott a cél!

Telefoncsengetés a köz szolgálatában

A nagyüzemek államosítása során intézkedés történt arra vonatkozólag, hogy az egyes üzemek tegyék közkinccsé féltveőrzött felfedezéseiket és cseréljék ki a gyártás közben szerzett tapasztalataikat.

Sajnos ennek az elvnek a megvalósítására az egyén köznapi életében még nem került sor. Ha valaki felfedez valamit — mondjuk egy kiigényelhető 2 szobás lakást —, akkor ezt a felfedezést nem fogja embertársaival közölni, hanem makacsul titkolja előttük tapasztalatait.

Ennek a helytelen felfogásnak üzenek most hadat, amikor jóbarátom, Vukics Ernő felfedezését közkinccsé teszem.

*

Már jó félórája ültem Ernő lakásán, amikor csengetni kezdett a telefon. Egyet csengetett, majd elhallgatott, azután ötöt csengetett és ismét elhallgatott. Ernő erre felhívott egy számot, de anélkül, hogy beszélt volna, visszatette a kagylót. Pár pillanat mulva telefonja újból csengetni kezdett, de barátom nyugodtan végighallgatta a 19 csengetést és csak aztán fordult hozzám mosolyogva:

— **A menyasszonyommal társalogtam egy kicsit** — mondotta. — **Nagyon sajnálja, hogy tegnap este nem jöhetett el Malvinékhoz, de csúnyán elcsapta a gyomrát...**

Látva megdöbbent arckifejezésemet, barátom elárulta nekem világviszonylatban is kétségtelen felfedezését.

— Menyasszonyom kint lakik a Zuglóban, — kezdte Ernő. — Igy csak telefónon tudunk egymással érintkezni. Rájöttünk azonban, hogy felesleges telefondíjat fizetnünk, amikor a telefoncsengés ingyen van. Megbeszéltünk tehát egy telefoncsengetésnyelvet, a köznapi beszéd alapján. Igy például 1 csengetés annyit jelent: **„Hogy vagy? Mit csinálsz?"** 4 csengetés például: **Mióta vagy te ilyen udvarias...?!"** 9 csengetés: **„Nem volna kedved este eljönni, lehet, hogy Malvinék is itt lesznek!"** 5 csengetés azt mondja: **„Nem érek rá nyuszi, ne haragudj."** És így tovább. 17 csengetés: **„Köszönöm szépen az ilyen jóakaratot...!"** 23 csengetés: **„Csak akkor jöhetek, ha anyu befejezi a kötésemet!"** 25 csengetés: **„Te, mit is akartam mondani?"** 34 csengetés: **„Én vagyok féltékeny? Te vagy féltékeny! érdekes."** 47 csengetés például csak ennyi: **„Nézd fiam..."** 48 csengetés: **„Nem vagyok neked fiam, tudod...!"** 60 csengetés: **„Nem."** És így tovább kérlek a 92. csengetésig, ami annyit jelent: **„Na tessék, most meg van sértődve..."**

— Óriási! — lelkendeztem. — De honnét tudod, valahányszor csenget a telefónod, hogy nem egy idegen hívott?

Ernő fölényesen mosolygott naív kérdésemen.

— **Egyszerű** — felelte. — **Az idegen csengetésének nincs semmi értelme...**

KISHONT FERENC

GÁDOR BÉLA:

Garfunkel, az idealista

Garfunkel az az iskolatársam, akivel néha találkozni szoktam a kávéházban és ilyenkor mindig kellemesen elbeszélgetünk. Ahányszor találkozunk mindig mással foglalkozik,

mindig más hasznos rögeszméje van, nem unalmas ember. Legutóbb egy pohár víz mellett találtam, gondterhelt arccal. Maga mellé ültetett és így szólt:

— Csúnya dolgokat pletykáznak rólad. Azt hallottam, hogy materialista lettél. A kis Friedlender mondta, pedig az sohasem hazudik.

— Nézd, Garfunkel, — szóltam — én egy darabig M. T. K.-ista voltam, de csalódtam a csapatban. Nem volt más választásom, materialista lettem. És te mi vagy?

— Én idealista vagyok — mondta Garfunkel és büszkén kidüllesztette a mellét.

— Hát az mi?

— Anyag nincs, csak lélek. A világ csak az én érzéklésemen keresztül létezik, tehát nincs. Egy biztos csak, hogy én vagyok.

— Ez engem nagyon lehangol — mondtam. — Én eddig azt hittem, hogy van világ és most kiderül, hogy csak Garfunkel van. Én azt hiszem, rossz cserét csináltunk.

— Ne tréfálj — szólt rám gőgösen — hiszen voltaképen te sem létezel. Ebben a pillanatban vagy, mert én látlak, hallom a hangodat, megtapintom a kezedet és érzem a szagodat.

— Ne szemtelenkedj, Garfunkel — figyelmeztettem — nekem nincs szagom. De tegyük fel, hogy igazad van. Fordulj el és majd meglátjuk, hogy én leszek-e.

Garfunkel megfordult és én egyszerre megfricskáztam mind a két fülét. Szo-

morú mosollyal fordult meg:

— Azt hiszed, meggyőztél? Gyenge érveid vannak.

— És na szájonvágnálak? — kérdeztem csábítóan.

Garfunkel legyintett.

— Nem értesz engem, már az iskolában is olyan anyagias voltál. Hallottál már te a Plátói ideáról? A földi dolgok nem tökéletesek. Az a szék, amelyen ülsz például, szintén nem tökéletes.

— És te sem vagy tökéletes — vetettem közbe.

— Ne szakíts félbe. Minden földi dolognak az égben meg van a plátói ideája. Ott van az ideális szék és mi egész életünkön át epedünk utána, azért vagyunk boldogtalanok.

— Ebben van valami. Emlékezhetsz rá, hogy én már diákkoromban epedtem az ideális szék után és még ma is sok bajom van miatta. De van egy ötletem, Garfunkel: szervusz.

Garfunkel megragadta a karomat és újból leültetett.

— Még valami fontosat akartam mondani. Adj kölcsön egy tizest.

Kivettem egy tízforintost és felmutattam.

— Van ez a tizes, Garfunkel?

— Van, — mondta habozás nélkül. — Látom, hallom a zörgését és ha esetleg meg is tapinthatnám...

— Tévedsz, Garfunkel, mert ez a tizes nincsen — mondtam és zsebrevágtam a pénzt.

— Rút materialista, — dadogta könnyes szemmel. — Smucig disznó!

Felkeltem az asztaltól.

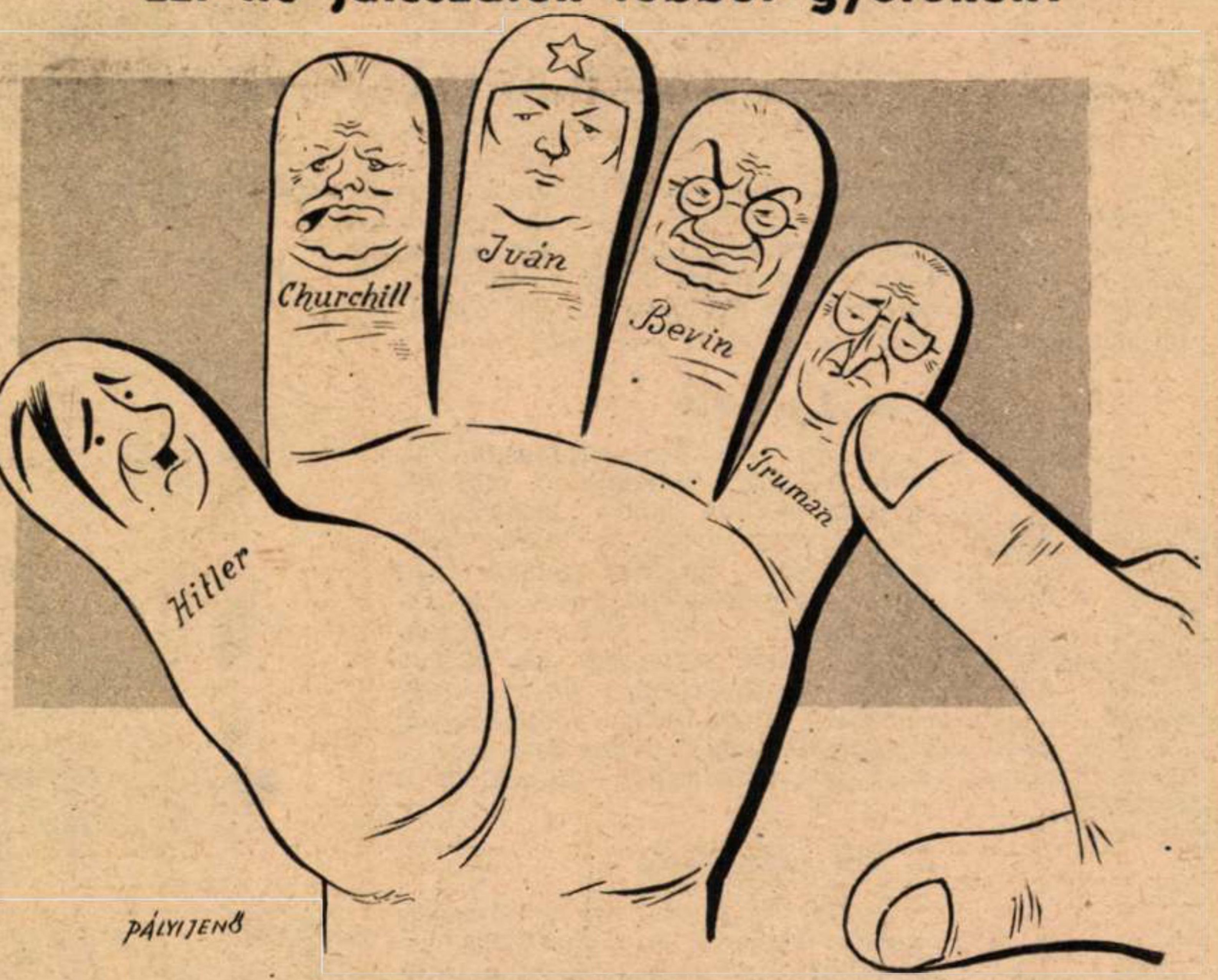
— Nézd, Garfunkel, ne

veszekedjünk. Az én tizesem úgysem tökéletes. De ha majd felkerülsz az égbe, amikor már tökéletes Garfunkel leszel, biztosan kapsz kölcsön a Plátontól egy tökéletes tizest. Annál is inkább, mert neki nem tartozol egy ötvenessel, mint nekem.

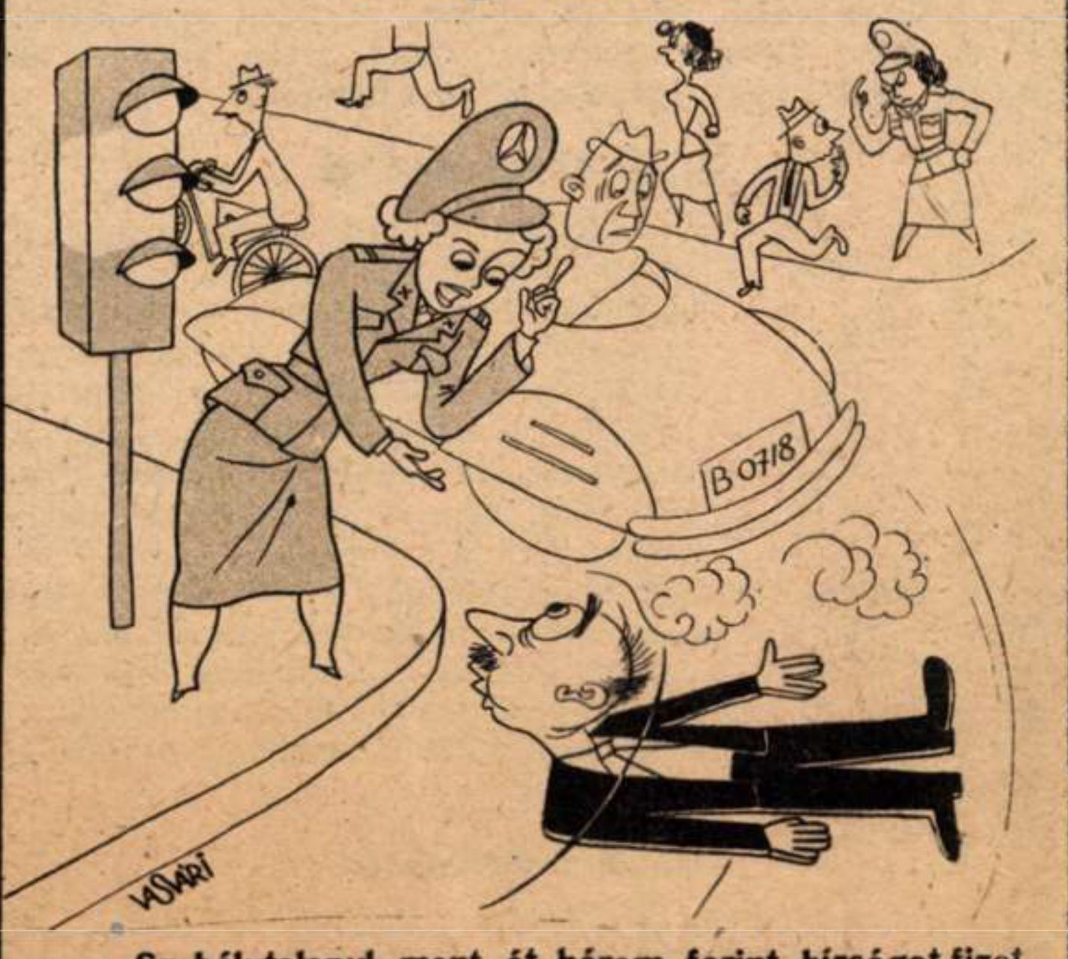
Ezzel hátat fordítottam és Garfunkel nem létezett többé.

Ezt ne játsszátok többet gyerekek!

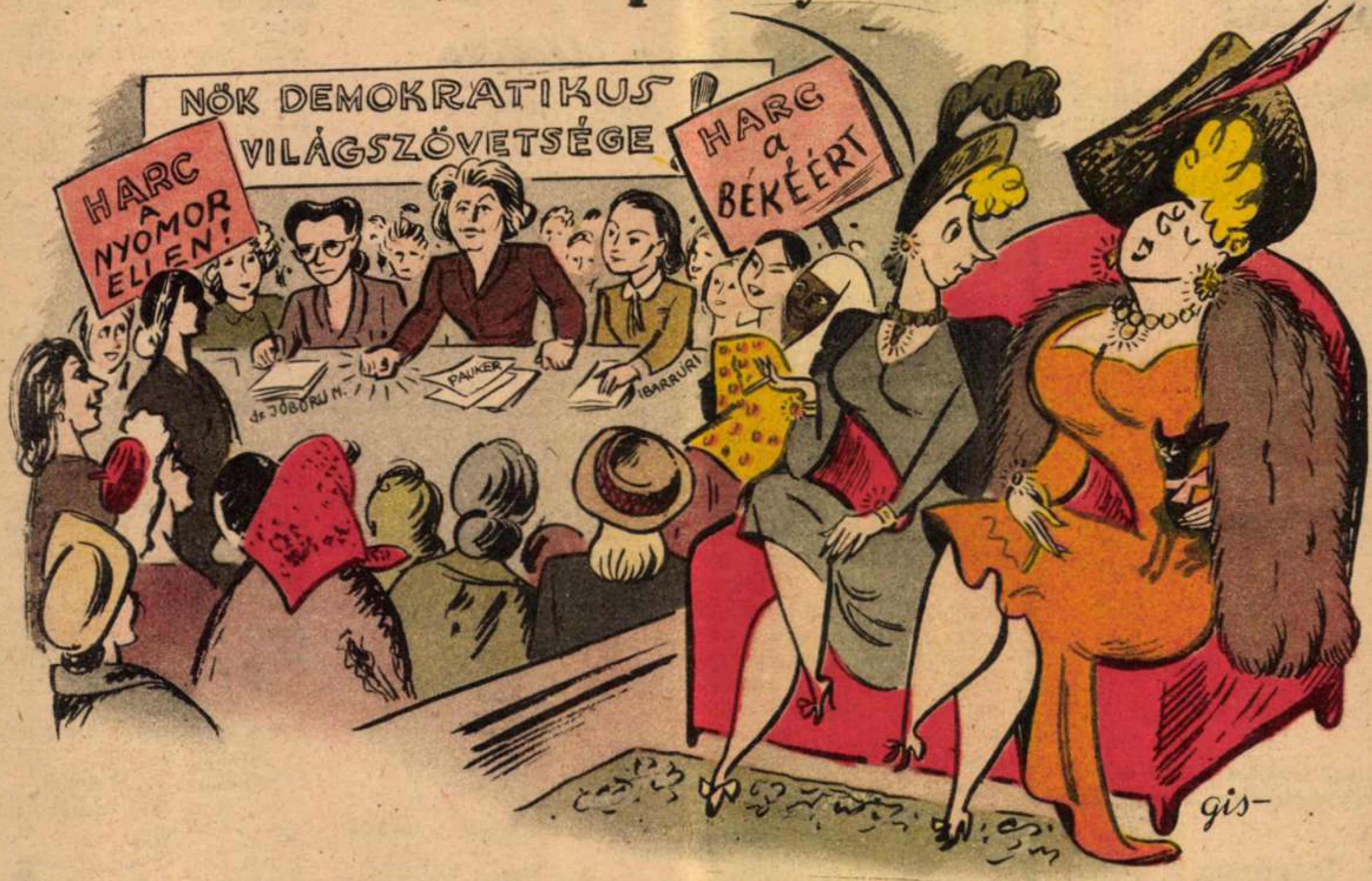
— Ez háborút kezdett, ez megdühödött tőle, ez legyőzte, ez megbocsátott neki és ez újra akarja kezdeni, keresztecske, horgocska, erre szaladt a fasiszta...

Még azt is

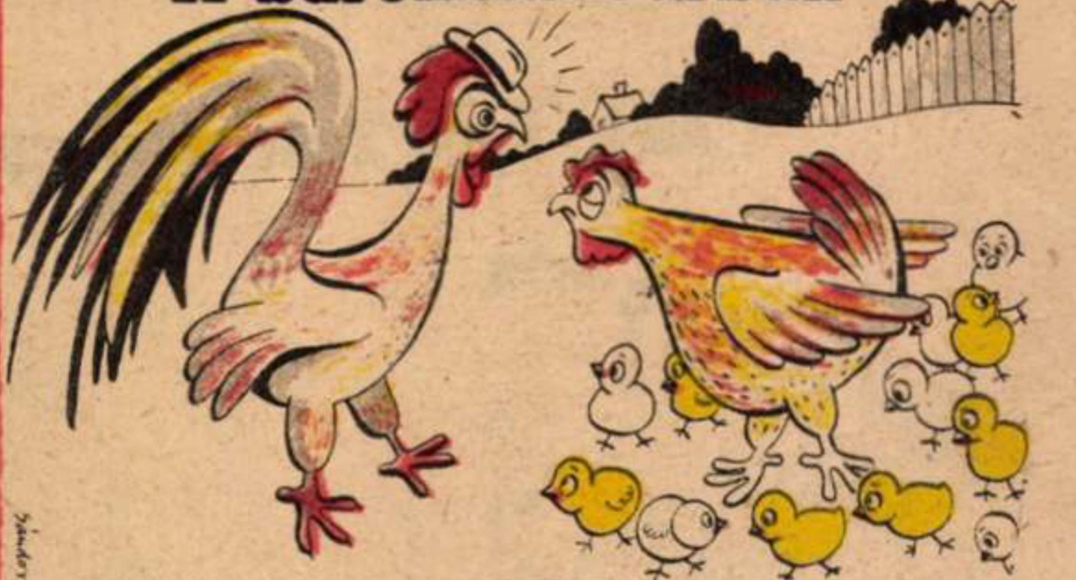
— Szabálytalanul ment át, három forint birságot fizet.

Akik mindent páholyból néznek

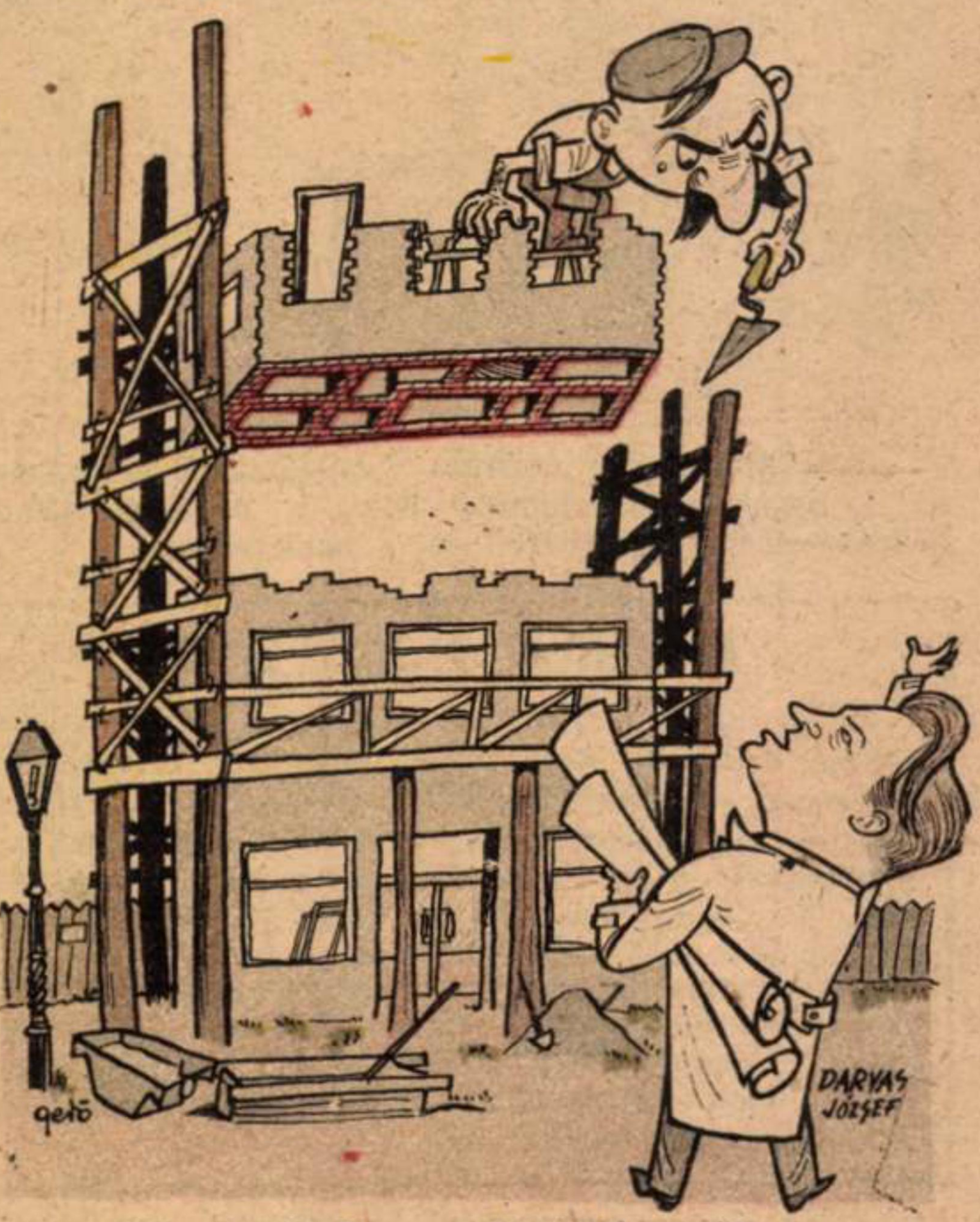
Puccosné: Ezek a nők folyton szerepelnek, folyton harcolnak valamiért. Lám, én szép csendben elviselem az én szerény életemet!

A baromfiudvarban

— Ha így megy még sokáig, Tyukrécia, én tönkremegyek.
— Miért?
— Mert rengeteget költesz.

Már megint egy csoda a Ló-utcában

— Mit csinál? Egy emeletet kihagyott!
— Igen, miniszter úr, a mult héten nem dolgoztam...

A szabálytalanul közlekedők 5 fajtája

1. A szánalmas

— Tessék, tizedeskisasszony? Hogy én belementem a piros jelzésbe? Ne tessék haragudni, nem láttam, hogy piros, én színvak vagyok, nekem bordareszekcióm volt, tetszik látni, hogy egyik lábam rövidebb, mint a másik. Hogy utánam tetszett kiáltani? Ne tessék haragudni, én nagyothallok, vakbélgyulladásból maradt vissza, most is úgy nyilall a hónom alatt, hogy majd összeesek, azért is indultam el, mert nem bírok állni, gyenge a lábam, folyton mennem kell. Hogy tetszik mondani? Hogy három forint bírság? Ne tessék haragudni, én elmebeteg vagyok, dementia praecox, a családom nem ad pénzt a kezembe.

2. A preciz

— Én teljesen szabályosan jártam el kérem! Harminchét milliméternyire voltam már a járdaszegélytől, amikor átváltott zöldre, erre még előre mentem, tessék csak várni, előrementem tizenhét méter nyolc centit, akkor láttam, hogy pirosra vált, erre hét másodpercig gondolkoztam, hogy mitévő legyek és úgy döntöttem, hogy mégis előremegyek, de alig mentem negyvenhárom centimétert, jött a 12-es autóbusz, erre visszafordultam, tudom én a szabályt.

3. Az elfoglalt

— Már bocsánatot kérek, ne tessék engem feltartani, én ágócvikkelő vagyok, azt hiszi kérem, hogy amíg itt magával beszélgetek, az ágó magától cvikkelődik? Az ágó ott áll cvikkeletlenül, az ügyfelek sorbaállnak az ajtóm előtt és toporzékolnak, a földem ott áll bevetetlenül, az unokahugom vérszegény, ha egy félórán belül nem viszek hozzá orvost, meghal, Amerikában a tengerbe öntik a kávét, engedjen már az utamra, az Isten szerelméért! (Toporzékol, kifizeti a három forintot, aztán beáll a tömegbe nézni, hogy igazoltatják a többieket.)

4. A tisztalelkű

— Engem tetszik akarni megbírságolni? Kérem, én még nem voltam büntetve, én pénztáros voltam, nekem százezrek mentek át a kezemen és ellentálltam a kísértésnek, a sógorom mondta is, hogy de marha vagy te Gugyerák, de én nem törődtem vele, hát csak nem tetszik képzelni, hogy három forintért letérek a becsület útjáról, engem ismernek a rendőrségen kérem, többet voltam én ott, mint ön és majdnem mindig szabadlábra helyeztek! (Kifizeti a három forintot, három ötvenfilléressel, de amikor a rendőr észreveszi, kijelenti, hogy ő három forintért se tér le a becsület útjáról, nemhogy egy forint ötvenért.)

5. A normális

Ez nem szól egy szót se, kifizeti a bírságot és megy tovább. Ezt a típust arról lehet megismerni, hogy nem létezik.

GERGELY MIKLÓS

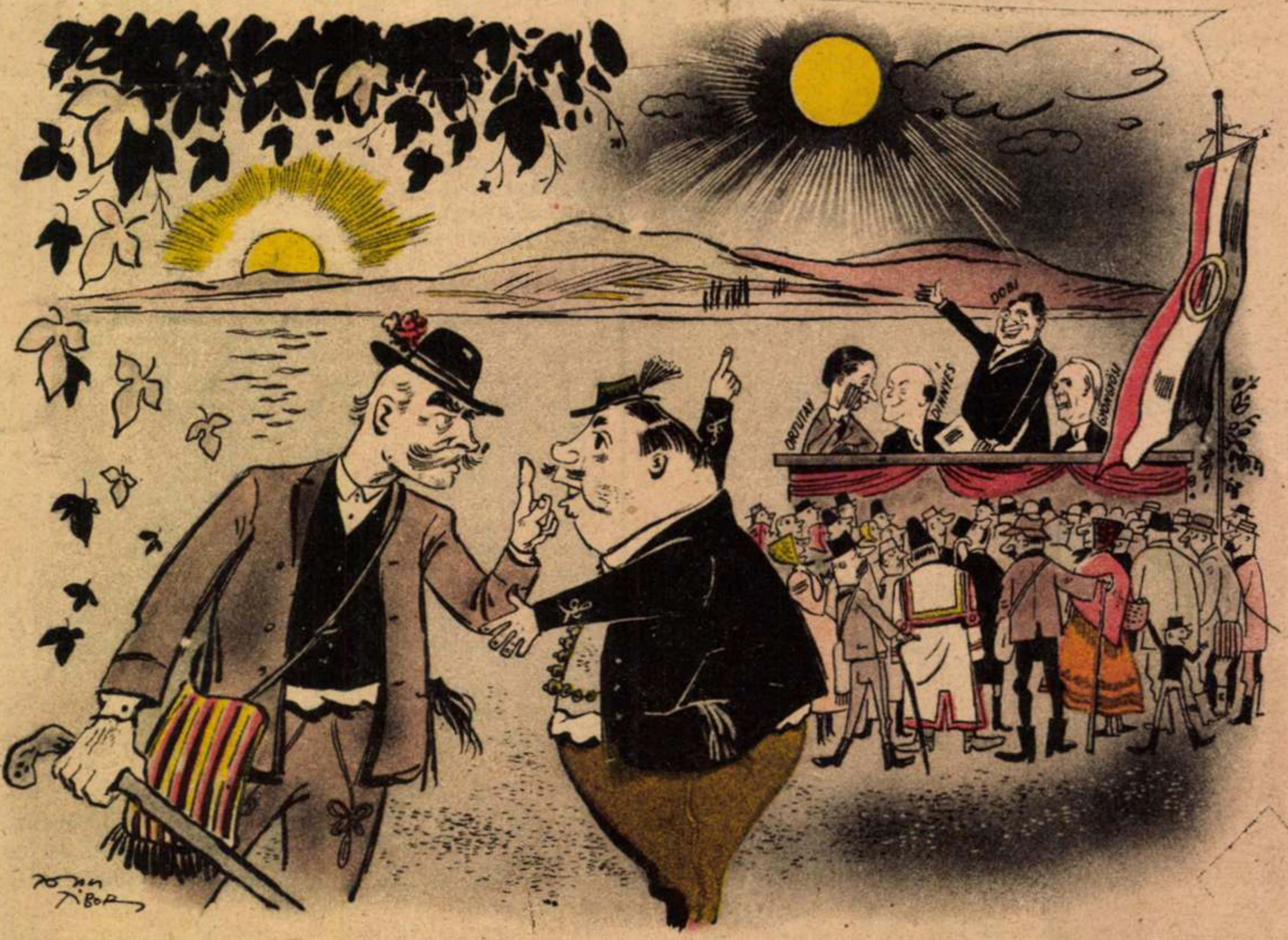
Különbség

Dühösen sírt és toporzékolt vasárnap délelőtt egy csöpp kisfiú a Szabadsághegyen. Legurult a labdája a Disznófő felé, s azt akarta, hogy hozzák vissza neki. Magyarázta az édesapja, hogy ezen a lejtős vidéken még keresni se érdemes. Aztán kézenfogta:

— Na, most már gyerünk, ne dühösködj tovább. Több is veszett Mohácsnál!

— Több is...!, — bömbölte a kisfiú. — De az nem volt az enyém!

A Kisgazdapárt két napja Kenesén

— Nézzen oda, két nap van az égen!
— A maguké az, Zsíros gazda amelyik leáldozott.

Rege a csodapengéről

A nyugatival szemben vagánykülsejű vagány áll kis asztalka mögött és kegyetlenül sanyargat egy zsilettpengét:

— Hát figyeljenek hölgyeim és uraim! Ezt a pengét én üthetem, verhetem, törhetem, zúzhatom, ezzel téphetek, vághatok, fúrhatok, reszelhetek . . .

Idáig jutott a penge dicséretében, amikor a tömegből megszólalt egy hang:

— Olyan pengéje nincs véletlenül, amivel borotválkozni lehet?

A jó doktor

Dr Gugyerák ismert szemorvos, érti is a mesterségét, de kissé anyagias. Az a halála, ha valaki rendelőn kívül, baráti szívességként kér tőle orvosi tanácsot. Legutóbb is panaszkodott neki az espressoban, az egyik ismerőse:

— Mit tegyek, doktorkám. Ha huzamosabb ideig olvasok, piros, sárga, zöld karikák váltogatják egymást a szemem előtt.

— Egyszerű a dolog — felelte kaján mosollyal dr. Gugyerák —, menj el öregem közlekedési lámpának.

TILALOM

A rossz kosztjáról nevezetes, „előkelő" étterem tulajdonosa — bizonyára azért, hogy fokozza éttermе „előkelőség"-ét —, a következő szövegű cédulát függesztette a mult héten az utcai ajtóra:

Kutyát ide bevinni tilos!

Másnap délben egész kis csődület hahotázott a bejárat előtt. Valaki ugyanis ezt írta a rendelkezés alá a sarokba:

Az Állatvédő Egyesület.

Ludas Matyi

Felelős szerkesztő:
GÁDOR BÉLA
Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ
Felelős kiadó:
ZSIGMONDI ENDRE

Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.: 139—150 és 138—382.

Nyomatott a Szikra Lapvállalat offset-körforgógépein.

Felelős nyomdavezető: Nedeczky László.